

MORDET i VALLENSBÆK PLANTAGE

Efter et oplæg af vort medlem Hans Nielsen.

—

Politiken - Fredag d. 25/6 1915 – side 4.

Mord ved Vallensbæk Plantage.

—

Liget af en ukendt Mandsperson fundet med knust Hoved.

—

Obduktionens Resultat foreligger i Formiddag.

—

Fra vor Korrespondent i Roskilde modtog vi i Aftes en Meddelelse om, at der ved Vallensbæk Plantage var fundet et lig af en ukendt Mandsperson. Liget lå ca. 20 Alen fra Landevejen og antages at have ligget paa Stedet i ca. 8 Dage. Personen var ret velklædt, og hans Cykle henstod i Udkanten af Plantagen. Liget blev ført til Rigshospitalet, hvor en Obduktion skal foretages.

Efter hvad vi sent i Nat erfarede, er der næppe Tale om et Ulykkestilfælde eller et Selvmord, men sandsynligvis om et Drab eller et Mord.

Liget blev i gaar Eftermiddags ført til Retsmedicinsk Institut i Kjøbenhavn og obduceret. Obduktionen var endnu ikke tilendebragt i Nat ved 2-Tiden, og den officielle Redegørelse kan først ventes i Løbet af Formiddagen.

Liget havde flere store Huller i Hovedet, og forskellige andre Omstændigheder tyder paa, at Døden skyldes en Voldshandling.

Det er et Mord.

—

Politiet i Søndre Birk har arbejdet med stor Ivrighed paa at faa Sagen opklaret, og dette er for saa vidt lykkedes, som det med temmelig stor sikkerhed kan siges at der foreligger et Mord.

Da liget blev fundet, laa det paa Maven med ansigtet trykket ned mod Jorden. Baghovedet var til Dels knust. Ansigtet var stærkt læderet, og Tænderne var trykket ind i Munden.

Den Myrdede var en Tjenestekarl, som den 1ste April kom i Tjeneste hos Gaardejer Lars Andersen i Herstedøster.

— — —

Mordet ved Vallensbæk.

Den Myrdede er en 30 aarig Tjenestekarl Poul Peter Petersen.

Politiets Jagt efter den ukendte Morder.

Søndre Birks Politi har under Ledelse af Birkedommer Finsen og Fuldmægtig Jacobæus og med Assistance af Statspolitiet Iværksat en Undersøgelse, der gerne skulde føre til Paagribelsen af den Person, som har myrdet Tjenestekarl Poul Peter Petersen, hvis Lig Torsdag Eftermiddag blev fundet i Vallensbæk Plantage.

Foreløbig staar Politiet uden nogen som helst Spor.

Liget af den Myrdede blev, som meddelt, allerede Torsdag Eftermiddag ført til retsmedicinsk Institut paa Rigshospitalet, men Obduktionen blev først foretaget Fredag Eftermiddag. Resultatet forelaa i Aftes ved 7-Tiden og gaar ud paa, *at der maa være tilføjet Poul Peter Petersen ret betydelig Vold, og at de Slag, som han har faaet i Hovedet, maa være bragt ham af en anden Person, da forskellige Omstændigheder godtgør, at den Døde ikke selv havde tilføjet sig dem ved Fald eller paa anden Maade.*

Den Myrdede.

Den Myrdede er som nævnt, *Tjenestekarl Poul Peter Petersen. Han er født i Herstedøster og har under sin Opvækst levet under de sørgeligste forhold. Hans Moder var yderst drikfældig og har i de senere Aar ført en vagabonderende Tilværelse. Faderen var Arbejdsmand. Han var en Ilde berygtet Person, der gentagende Gange blev straffet for Tyveri og Røveri, og som til sidst kom i Tugthuset. Efter sin Løsladelse ernærede han sig som Jordarbejder og omkom ved en Sammenskridning af nogle Jordvolde ikke langt fra det Sted hvor hans Søn i Torsdags blev fundet som Lig. Poul Peter Petersen var fra Fødselen et mærket Individ. Som barn viste han en udpræget Tilbøjelighed til at rapse og stjæle alt, hvad han kunde faa fat paa, og denne ulykkelige Tilbøjelighed tog ikke af med Aarene. Som 18 aarig blev han straffet baade for Betleri og Tyveri, og siden den Tid førte han en omflakkende hjemløs tilværelse fra Plads til Plads, fra Arrest til Arrest.*

I Foraaret kom han i Tjeneste hos Gaardejer Lars Andersen i Herstedøster. For ca. 14 Dage siden var Gaardejeren og hans Familie paa besøg i Kjøbenhavn, og da de kom tilbage, var Karlen flygtet. Forinden han drog af Gaarde, havde han opbrudt Gaardejerens Chatol og taget 130 Kr. i Sedler, som opbevarede i en Tegnebog. Han var efterlyst for denne Forbrydelse.

Paa Turné gennem Nordsjælland.

Poul Peter Petersen flygtede fra Herstedøster Søndag den 13. Juni. Næste Dag har han paa Strandvejen købt en Cykle. Det var denne Maskine, der blev fundet i Plantagen. Efter et kort Ophold i Kjøbenhavn er han cyklet til Frederiksværk og Hundested. I Ligets Lommer fandtes Papirservietter, der viser, at han har været paa Restaurationer i disse byer. Fra Frederiksværk maa han Onsdag den 16. Juni være vendt tilbage til Kjøbenhavn. Statsbanerne har nemlig oplyst, og et Garantimærke paa Cyklen stadfæster Rigtigheden af denne Oplysning, at Cyklen den 16. Juni er transporteret fra Frederiksværk til Kjøben-

havns Personbanegaard, hvor en Person, der svarer til Petersens Signalement, samme Dags Aften har faaet den udleveret. Fra denne Aften forsvinder imidlertid ethvert Spor af Poul Peter Petersen, indtil hans Lig den paafølgende Søndag blev set i Vallensbæk Plantage. Det er nemlig oplyst, at nogle unge Piger, der Søndag den 20. Juni kom gaaende gennem Plantagen, har set Liget ligge under Bøgetræerne. Men de troede, at det var en sovende Mand.

Liget var, som i Gaar meddelt, i en frygtelig Forfatning, da det blev fundet af Røgter Carl Christensen fra Vallensbæk. Politibetjent Petersen i Glostrup, der med Omtanke og Dygtighed foretog den første Undersøgelse paa Mordstedet, genkendte straks den efterlyste Tjenestekarl og undersøgte med stor Forsigtighed Ligets Lommer. Hverken i Tegnebogen, der er genkendt som tilhørende Gaardejer Lars Andersen, eller i Portemonnæen var der noget af Værdi. Hat og støvler manglede. Paa fødderne havde den Myrdede nye Sokker. Støvlerne maa være blevet fjernet, efter at Mordet er forøvet, thi Sokkerne var fuldstændig rene. Over Maven paa Liget laa en tyk, strikket Uldvest, som efter Størrelsen at dømme ikke har været baaret af den Myrede.

Hvem har forøvet Mordet?

Hvem der har forøvet Mordet, har man ingen som helst Anelse om. Fra det øjeblik, da Poul Peter Petersen fik sin Cykle udleveret paa Banegaarden i Kjøbenhavn, og indtil hans Lig blev fundet i Plantagen, er han ikke blevet set af nogen, der kendte ham. Politiet arbejder med to Teorier. Enten har Petersen udført Tyveriet sammen med en anden, som han senere, da Fordelingen skulde foretages, er kommet i Strid med, eller ogsaa har han under sit sidste besøg i Kjøbenhavn truffet en eller anden af Storbyens løse Eksistenser, der er fulgt med ham ud paa Landet, og som i et belejligt Øjeblik har tilføjet ham de dræbende Slag.

Argus.

Politiken - Søndag d. 27/6 1915 - side 8.

Vallensbæk-Mysteriet.

Endnu intet Spor.

Politiet i Søndre Birk og Statspolitiet forsætter Undersøgelsen i Anledning af Mordet i Vallensbæk, men har endnu intet Spor fundet, der kan føre til Morderens Paagribelse.

Den strikkede Uldtrøje, der var henkastet over den Myrdedes Mave er fuld af Kalkstænk. Politiet søger paa Grund heraf oplyst, om den Afdøde er kommet sammen med Arbejdere fra et Kalkværk eller lignende.

På Brøndby Strandhotel blev i gaar afholdt Forhør over Personalet. Folk på Egnen har påstået, at en Person, der svarer til Signalementet af den myrdede Tjenestekarl, for en halv Snes Dage siden i nogle Timer har været i Hotellets Kælderstue sammen med en tilsyneladende vagabonderende Person. Forhøret gav dog intet Resultat af Betydning; Politiet fik et meget usikkert og vakkende Signalement af den Person, der var sammen med Pe-

ter Poul Petersen. Det skal være en 35 aarig Mand, ca. 60 Tommer, med et stort, mørkt Overskæg. Da det ikke med Sikkerhed foreligger oplyst, at Peter Poul Petersen overhovedet har været i Brøndby, er Signalementet af hans formentlige Ledsager, rent bortset fra dets egen Ufuldstændighed, af yderst ringe Betydning.

Undersøgelsen foretages med en Nøjagtighed og Hensyntagen til alle Detaljer, som egentlig burde give det ønskede Resultat, men Omstændighederne har ikke begunstiget Politiets Arbejde, blandt andet har det forholdsvis lange Tidsrum mellem Mordet og Opdagelsen, i høj Grad tjent til at udslette alle vejledende spor. Hvis ikke Tilfældet fører Undersøgelsen ind paa rette Vej eller Morderen selv røber sig, er det tvivlsomt, om dette mystiske Mord nogen Sinde bliver opklaret.

Argus.

— — —

Politiken - Mandag d. 28/6 1915 - side 1.

I Vallensbæk Mysteriet forfølger Politiet nu Sporet efter en Person, der før Mordet har været længere Tid i den Myrdedes selskab. (Side 4).

Politiken - Mandag d. 28/6 1915 - side 4.

Vallensbæk-Mysteriet.

—

Et nyt Spor.

—

Cyklisten fra Frederiksværk, der ledsagede Poul Petersen til København.

—

I Egnen omkring Glostrup, Taastrup og de andre steder i Nordsjælland, hvor Tjenestekarl Peter Poul Petersen (*det korrekte navn er Poul Peter Petersen*), der blev myrdet i Vallensbæk Plantage, formentlig har færdes de sidste dage, han levede, fortsætter Søndre Birks Politi sine Undersøgelser for at faa oplyst, hvem det er, der sidst har været sammen med ham.

Teorien om, at Peter Poul Petersen (*korrekte navn er Poul Peter Petersen*) har haft en Medhjælper til Indbrudstyveriet hos sin Husbond, Gaardejer Lars Andersen, Herstedøster, at de to skal være blevet uenige ved Fordeling af Udbyttet, og at Petersen er blevet dræbt under et Slagsmaal, er opgivet af Politiet. Poul Petersen har alene forøvet Tyveriet hos Gaardejeren i Herstedøster og har derefter forladt Gaarden paa Vej til Glostrup.

Det ny Spor.

—

Politiets Undersøgelser blev Imidlertid i Gaar ledet ind paa et nyt Spor. Politibetjent Petersen, Glostrup, og Statspolitibetjent Havelykke har ved deres forenede Undersøgelser konstateret, at Poul Petersen, da han den 16. Juni opholdt sig i Frederiksværk, har været sammen med en Person, som sandsynligvis er fulgt med ham til København.

Poul Petersen bestjal sin Husbond og flygtede fra Herstedøster Søndag den 13. Juni. Den næste Dag købte han hos Cykelhandler A. Larsen Nygaard en Cykle, der havde Nr.

300870 og var mærket *A. Larsen Nygaard, Kjøbenhavn, Str.* Efter et kort ophold i Kjøbenhavn cyklede han til Helsingør, Hundested og Frederiksværk. Den 16. Juni rejste han Kl. 9,10 Aften med Toget fra Frederiksværk til Kjøbenhavn. Et Garantimærke på den Cykle, der blev fundet i Vallensbæk Plantage i Nærheden af Poul Petersens Lig, stadfæster, at Cyklen den 16. Juni er transporteret fra Frederiksværk til Kjøbenhavns Banegaard, hvor en Person, der svarer til Petersens Signalement, har faaet den udleveret samme Dags Aften.

Men da han fik sin Cykle udleveret, var Petersen i følge de senest tilvejebragte Oplysninger ikke alene. Han var ledsaget af en med ham jævnaldrende, middelhøj Person, der samtidig med ham afleverede et Garantimærke paa en Cykle.

Morderen?

—

Det antages, at det er denne Mand, som senere har myrdet Poul Petersen, og de sidste 48 Timers Undersøgelser har haft til Formaal at finde ham. Flere Statspolitibetjente og Opdagere med Sporhunde deltager i Forfølgelsen. Politiet arbejder med et Signalement, som til Dels falder sammen med de Oplysninger der er indhentet om den mystiske Person, der Lørdag den 19. Juni tidlig om Morgenen indfandt sig i Brøndbyvester Hotels Skænkestue og spurgte om Vej til Glostrup. En Tjener i det nævnte Hotel vil have set, at den Paa-gældende har et Par ny, forholdsvis smaa Herrestøvler i et Tørklæde. Da Poul Petersens Lig blev fundet i Vallensbæk Plantage, havde det ingen Støvler paa, og det var øjensynligt, at Støvlerne var fjernet efter, at Mordet var forøvet, thi Sokkerne var fuldstændig rene.

Om de begivenheder, der fandt Sted umiddelbart før Mordet, foreligger følgende Formodning:

Efter Ankomsten til Kjøbenhavn den 16. Juni om Aftenen har Poul Petersen og han ukendte Ledsager opholdt sig i Byen Torsdag, Fredag og til dels Lørdag. Fra Kjøbenhavn er de cyklet Lørdag Aften, aabenbart i den Hensigt at overnatte i Plantagen. Her er det kommet til en Strid mellem dem, som er endt med, at Poul Petersen er faldet til Jorden efter at være blevet ramt af sin Modstanders dødbringende Hug. Morderen har derefter røvet den Dødes Penge og Støvler og har tildækket Liget med gammelt Løv, hvorefter han er flygtet. Den næste Formiddag blev Liget set af nogle unge Piger, der troede, at det var en sovende Mand, og først Torsdag den 24. Juni blev det fundet af Røgter Carl Christensen fra Vallensbæk.

Samtidig med, at Poul Petersens mystiske Ledsager eftersøges over hele Nordsjælland og særlig i Kjøbenhavn, har Politiet afhørt en anden Person, en Kvinde, der fra en Nordsjællandsk By har staaet i Brevveksling med Poul Petersen.

Argus.

— — —

Mordet i Plantagen.

Den Myrdede havde Mani for at samle på Papirservietter.

Ved Undersøgelsen er det konstateret, at Poul Petersen var i Frederiksværk den 16. Juni i Følge med en ukendt Mand.

Den 16. Juni er Tjenestekarl Peter Poul Petersen, hvis Lig den 24. Juni fandtes i Vallensbæk Plantage, blevet set i Frederiksværk. Han opholdt sig da i Jernbanepavillonens Have og var i Følge med en høj, nogenlunde velklædt Mand, der havde et lyst Overskæg.

Den Myrdede, der havde mange sære Vaner, har haft en Mani for at samle paa Papirservietter. I hans Lommer har Politiet fundet flere af disse Stykker Silkepapir, paatrykt forskellige Restaurationers Adresser. Det har til Dels ved Hjælp af disse Servietter været muligt at udregne, hvilken Rute Poul Petersen har fulgt efter Flugten fra Herstedøster, indtil han blev myrdet i Vallensbæk Plantage.

En af Papirservietterne var fra Jernbanepavillonens i Frederiksværk. Det stedlige Polit har i Gaar afhørt Restaurationens Personale, og en af Tjenerne meddelte, at en Person, der svarede til Signalementet af Peter Poul Petersen havde været i Pavillonens Have den 16. Juni sammen med en høj Mand, der havde et stort lyst Overskæg.

Efter at have modtaget dette Vidnesbyrd foreviste Politiet Tjeneren et Billede af den Myrdede, der er taget for nogle Aar siden, og Tjeneren erklærede da, at det netop var den Mand, som han havde set den 16. Juni. Desværre var den paagældende Tjener ikke i Stand til at give et helt sikkert Signalement af Poul Petersens Ledsager, men Politiet fik dog forskellige positive Oplysninger, som vil være en god Støtte under den fortsatte Undersøgelse.

Kjøbenhavns Politi søger ogsaa efter Morderen og har i de sidste Nætter haft sin opmærksom henvendt paa flere af de billige Logihuse.

Undersøgelsen.

Undersøgelsen gaar nu først og fremmest ud paa at faa nærmere Oplysninger om den mystiske Person fra Frederiksværk. Det er blevet nævnt, at Poul Petersen mulig har lært den Paagældende at kende under et Ophold paa Tvangsarbejdsanstalten i Holbæk, men Politiet erklærer, at denne Formodning er grebet ud af Luften.

Efter de foreliggende Kendsgerninger at dømme kan der dog – maaske allerede i dag – ventes en Begivenhed af Betydning i Mordsagen.

Argus.

Mordet i Vallensbæk.

Den Myrdedes Lig føres til Vallensbæk Kirke.

Ved den fortsatte Undersøgelse i Mordsagen fra Vallensbæk har Politiet konstateret, at Poul Petersen en Dag i midten af forrige Uge opholdt sig i Hundested.

Kroejer Mathiasen erindrer dog intet om, at Petersen den paagældende Dag har været blandt hans Gæster. Derimod har en af Kroens Piger genkendt ham efter et Billede, som Statspolitiet har vist hende. Petersen var kun ganske kort Tid i Kroen. Han spiste nogle stykker Smørrebrød og drak en halv Bajer. Han forlod Kroen på Cykle og havde ingen Ledsager.

Den 17. Juni blev Petersen set i Kjøbenhavn af nogle Landboere fra Herstedøster, der sad udenfor Kafé Ny Rosenborg paa Vester Boulevard. En af Landboerne kaldte paa Petersen, men han, der havde en daarlig Samvittighed paa Grund af Tyveriet fra sin Husbond, gik videre uden at svare.

Poul Petersens Lig er fra Rigshospitalet ført til Kapellet ved Vallensbæk Kirke, men der er endnu ikke taget nogen Bestemmelse om Begravelsen.

Politiets undersøgelse foregaar nu paa et betydeligt mindre Omraade end tidligere, og der er Grund til at tro, at en række Oplysninger, som er fremskaffet i de to sidste Dage, vil bidrage til Mysteriets fulde Opklaring inden for et kort Spand af Tid.

Argus.

Politiken - Fredag d. 2/7 1915 - side 1.

Mordet i Vallensbæk er forøvet af en Vagabond. Kendt under Øgenavnet "Hvalfangeren". Over 100 Opdagelsesbetjente deltog i Jagten på Morderen. (S. 9).

Politiken - Fredag d. 2/7 1915 - side 4.

Vallensbæk - Morderen undgår Politiets Efterstræbelser.

Jagten uden resultat.

Ved forespørgelse i Nat Kl. 3 erfarer vi at Jagten efter Morderen indtil dette Tidspunkt har været resultatløs.

Der er fra den øverste Politiledelses Side truffet en Række Foranstaltninger til en udvidet Eftersøgning, som blandt andet vil omfatte samtlige Sjællandske Havnebyer.

Mordet i Vallensbæk Plantage opklaret.

—
En Vagabond meddeler Politiet at Mordet er forøvet af en jysk Voldsmand "Hvalfangeren".

—
Over 100 Politibetjente paa Jagt efter Morderen.

—
For tre Dage siden bebudede vi, at en overraskende Vending var forestaaende i Mordsagen fra Vallensbæk. Politiet havde paa dette Tidspunkt et ret righoldigt Materiale at arbejde med, og alle Oplysningerne gik i Retning af, at Morderen var en vagabonderende Person, som Epileptikeren Peter Poul Petersen (*korrekte navn er Poul Peter Petersen*) paa sin formaalsløse Turné gennem Nordsjælland tilfældigt var kommet sammen med, og som, fristet af de 30-40 Kr., der var til Rest fra Poul Petersens Indbrud hos Gaardejer Lars Hansen i Herstedøster, havde slaaet Tjenestekarlen for Panden i Vallensbæk Plantage og berøvet han Livet og de stjaalne Penge. Rundt om i Nordsjælland har det lokale Politi - ofte med Assistance af Statspolitiet - i den Anledning afhørt en Mængde løse Eksistenser, og i Kjøbenhavn har Politiet foretaget grundige Eftersøgninger af Logihusene og de Pladser, hvor Vagabonderne sover deres kortvarige Søvn i Sommerens lyse Nætter.

Det var særlig den sidste Eftersøgning, der gav gode Resultater. Vagabonderne er et snaksomt Folkefærd, og tie stille med et "Kup" eller en "rask" Gerning kan de ikke. Gennem deres indbyrdes Pralerier faar Politiet nu og da *Efterretninger*, der viser Opdagerne Vej fremad. Saaledes er det ogsaa gaaet i denne Sag.

Politiet paa det rette Spor.

—
Undersøgelsen foregik, som meddelt, i de sidste Dage paa et stærkt Indsnævret Omraade, og i Forgaars indtraf den Tilfældighed, der førte Opdagerne ind paa et Spor, som de hidtil havde kreset om, men som de kunde følge med Vished om, at de var paa rette vej, og at paagribelsen af Morderen nu kun var et Spørgsmaal om Timer.

Tirsdag Aften kom en ung arbejdsløs Smed, der drev om i Søndermarken, i Følge med en tidligere Bekendt, en Vagabond Emil Rasmussen. Medens de laa paa en Bakkeskraaning og delte noget Tobak mellem sig, havde Rasmussen pralet med, *at han vidste, hvem der i Vallensbæk Plantage havde slaaet Poul Petersen ihjel*, og han havde endvidere fortalt, at han plejede at tilbringe Nætterne i Søndermarken sammen med en person, der er kendt under Øgenavnet *Hvalfangeren*, samt to Kvinder.

Emil Rasmussen gik kort efter sin Vej for at finde sine sædvanlige Sovekammerater, medens den arbejdsløse Smed blev siddende paa Bakkeskraaning, funderende over, hvad han havde hørt. Lidt efter var han paa Vej ud af Søndermarken, og med en Sporvogn naaede han ind til Domhuset, hvor hans Meddelelse vakte Sensation. To Opdagelsesbetjente fik Besked om at gennemsøge Søndermarken, og da det blev lyst, foretog de med Assistance af nogle Kolleger en Razzia i Parken. Under et af de gamle Træer fandt de Emil Rasmussen sovende alene. Han blev vækket og erklæret for anholdt. I et Forhør paa Domhuset fastholdt han at være vidende om, hvem der havde forøvet Mordet i Vallensbæk Plantage, men han nægtede rent ud at delagtiggøre Politiet i sin Viden. I løbet af Onsdagen kom Rasmussen gentagende Gange i Forhør, men han holdt sig stadig stiv, og det var

først sent paa Aftenen, at han blev mør og fortalte, at Morderen var hans Kammerat *Hvalfangeren*. Det vidste han fra *Hvalfangeren*, som havde røbet det en Aften, da de havde delt en Flaske Brændevin.

Den formentlige Morder.

Den formentlige Morder, *Hans Mathiesen*, er født i Fredericia den 17. Februar 1889. Han kaldes *Hans Christian Christensen* eller *Chr. Christensen* med Tilnavnet *Hvalfangeren*. Han er 69 Tommer høj, godt bygget, har blondt Haar, lyst Overskæg (med Spidser), er iført Jakke, mørk Sweater eller slidt Skindtrøje, graa Cyklekasket og graalige Benklæder, lappede forneden ind til Bens med en sort Lap.

Hvalfangeren er godt kendt af Politiet. I 1913 sad han arresteret ved 3. Kriminalkammer og blev straffet for Alfonseri. Han var den Gang Kæreste med en Pige ved Navn *Pouline Christiane Larsen* fra Kvistgaard. Det menes, at han vedblivende turer rundt med denne Kvinde. I 1914 blev han anholdt paa Frederiksberg og Straffet for Betleri. Han er en Voldsom og ondsindet Natur, en frygtet Slagsbroder. Kort forinden Mordet fandt Sted i Vallensbæk Plantage, blev han set her i Byen. Han var da ganske velklædt. Paa det Tidspunkt, da *Poul Petersen* forøvede Indbruddet hos sin Husbond, Gaardejer *Lars Hansen* i Herstedøster, opholdt *Hvalfangeren* sig i Glostrup, hvor han har en Slægtning boende. *Da han senere traf Poul Petersen, var han vidende om, at Tjenestekarlen var i Besiddelse af et Pengebæleb, som var frastjaalet Gaardejer Lars Hansen.*

Jagten paa "Hvalfangeren".

Paa Grundlag af *Emil Rasmussens* Oplysninger, som er blevet bekræftede ved Politiets Undersøgelser andre Steder, har der siden i Gaar været drevet en veritabel Jagt paa *Hvalfangeren*. Samtlige Overbetjente ved de forskellige Politistationer ved Kriminalkammerne og ved Politikamret fik i Gaar Eftermiddag Ordre til at møde paa Domhuset Kl. 6 Aften for at modtage nærmere Besked om, hvor de, skulde deltage i Eftersøgningen. Politimændene følges ad to og to. Samtlige Logihuse og Herberger holdes bevogtede, og Undersøgelsen er iværksat over et Omraade, der strækker sig til Vangede, Husum, Vigerslev, Buddinge og Bagsværd.

I Morderjagten deltager 60 Mand af Kjøbenhavns Politi foruden Betjente fra Nordre og Søndre Birk samt Statspolitiet. I alt er over 100 Mand mobiliserede.

Det vigtigste Indicium.

Som ovenfor nævnt, har Politiet ved sin Undersøgelse faaet Bekræftelse paa, at *Emil Rasmussens* Meddelelser er rigtige. Bekræftelsen bestaar i, at den myrdede Tjenestekarls Ur i Gaar blev fundet i et herværende Laanekontor, hvor en Person, der svarer til *Hvalfangerens* Signalement, har pantsat det.

Hvalfangeren er sidst set her i Byen i Gaar Formiddags.

Argus.

Jagten på Vallensbæk Morderen.

Har Politiet tabt "Hvalfangeren" s Spor?

Stikbreve er nu fordelt over hele Landet, i Norge og Sverige.

Da det gryede i Gaar Morges, indtraadte en Standsning i den storstilede Jagt paa Vallensbæk-Morderen, som var iværksat af Kjøbenhavns Politi, Nordre og Søndre Birks Politi og Statspolitiet. *Hvalfangeren*, Hans Mathiesen, havde vidst at undgaa den ivrige Efterstræbelse. Han var endnu paa fri Fod.

Paa Domhuset blev Opdageren Caspersen, der i Nattens Løb havde besvaret talrige Forespørgsler om Morder-Jagtens Forløb, afløst af en morgenduelig Kollega. Politiassistent Tage Jensen traf Dispositioner for Fredagens første Halvdag, og Størstedelen af de trætte og udasede Opdagere gik hjem for at faa nogle Timers haardt tiltrængt Hvile.

Hvor var Morderen imens? Sov han i en Høstak ude i det grønne Land, der gik en festlig Sommerdag i Møde, eller fjælede han sig paa et skummelt Loft her inde i byen?

Dagen i Gaar gav intet Svar paa disse Spørgsmaal.

Der var nok af Rygter om, at Morderen var set baade her og der, men alle disse Forlydender smuldrede hen til det rene Intet, saa snart de kom under sagkyndig Kritik.

I Nyborg blev en fodermester, der netop havde begyndt sin Sommerferie, anholdt efter Rekvisition fra Roskilde. Personalet paa den derværende Jernbanestation mente at have Sporet en fældende Lighed mellem ham og Billederne af *Hvalfangeren*. Fodermesteren mistede derved en halv Dag af sin sommerferiedag. Saa lang Tid tog det nemlig for Politiet i Nyborg at fastslaa hans fuldkomne Uskyld.

Morderen fra Vallensbæk er forsvundet, og Politiet havde i Aftes kun ganske svage og yderst upaalidelige Forlydender at holde sig til. I Eftersøgningen deltager nu saa godt som hele det Kjøbenhavnske Opdagelsespoliti. Morderen skal skaffes til Veje, siger Lederne, koste, hvad det koste vil! Stikbrevene med hans Billede er spredt i Tusindvis af Eksemplarer over hele Danmark, over det sydlige Sverige og i Norge. Der er endvidere udlovet en Dusør!

To Anholdelser i Aftes.

"Bager-Aage" og Chr. Hansen.

Et Morder-Komplot?

Sent i Aftes rykkede et Korps af Opdagere frem mod Røde Vejmølle kro ved Glosstrup og anholdt her en Vagabond ved Navn Chr. Hansen, der i de sidste dage har været sammen med *Hvalfangeren*.

Tidligere på Aftenen havde Frederiksbergske Opdagere i Søndermarken anholdt en anden af *Hvalfangerens* Kammerater, en person, der kendes under Øgenavnet Bager-Aage. Hans virkelige Navn er Aage Christensen.

Hele det Selskab, der var sammen med den arbejdsløse Smedesvend, som oplyste Politiet om, at *Hvalfangeren* ifølge sit eget Udsagn har myrdet Poul Petersen, er nu bag

Laas og Slaa. Det er to Kvinder ved Navn Jørgine og Meta samt Emil Rasmussen, *Bager-Aage* og *Chr. Hansen*. Kun *Hvalfangeren* er endnu paa fri Fod.

Birkedommer Finsen afholdt indtil sent i Aftes Forhør over Emil Rasmussen og de to Kvinder. *Ved Forhørets Slutning blev Emil Rasmussen arresteret*. Han nægter vedholdende at have haft med Mordet at gøre, men forskellige Omstændigheder tyder paa, at dette Resultat af et Komplot, hvori alle de Tilbageholdte har været Deltagere.

I Nærheden af Ringsted blev sent i Aftes foretaget en lignende Undersøgelse af Terrænet som i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed.

Ved 3-Tiden i Nat samledes over 100 Opdagelsesbetjente ved Søndermarken til en systematisk Afsøgning af Parken.

Argus.

— — —

Politiken - Søndag d. 4/7 1915 - side 9.

Morderen fra Vallensbæk blev grebet i Gaar.

—

Fundet drivende i en lille Sejlbaad mellem Falsterbo og Stevns Fyr.

—

Morderjagten er endt! Hvalfangeren var gaaet til Søs! I Gaar blev han harpuneret i Farvandet mellem Falsterbo og Stevns Fyr, 1½ Mil fra Land, og I Aftes blev han fra den lille Kystby Rødvig i lukket Vogn ført til Storehedinge, hvor Politimester Lund Andersen holdt Forhør over ham.

Det var Skipper Frederiksen, som om Bord i sin Jagt *Haabet* i Gaar Eftermiddags, da han ved 3-Tiden sejlede i Farvandet ud for Rødvig, fik Øje paa den over hele Sjælland efterstræbte Person.

Lederen af Undersøgelsen i Mordsagen har, da Jagten i Kjøbenhavns Omegn viste sig resultatløs, haft Opmærksomheden henvendt paa den Mulighed, at Morderen vilde gøre Forsøg paa at undslippe i en Baad, og der var i den Anledning rundt om i Kystbyerne truffet specielle Foranstaltninger til at paagribe ham. Selv i de svenske Kystbyer førtes i den Anledning en effektiv Kontrol med alle mistænkelige Personer, og Kystbevogtningsmandskabet havde faaet *Hvalfangerens* Billede og Signalement tilstillet.

Saa langt som til Sverige naaede Morderen dog ikke. I en lille Sejlbaad, som han havde stjaalet et eller andet Sted paa Kysten, har han ganske vist søgt at naa over Sundet, men hans manglende Kendskab til at haandtere Sejl og Ror hindres ham i at naa frem.

Det var som nævnt ved 3-Tiden i Gaar Eftermiddags, at Skipper Frederiksen fik Øje paa en lille Sejlbaad, der formaalsløst kredsede rundt i Farvandet mellem Falsterbo og Stevns Fyr. Han sejlede ned mod Baaden og bemærkede, at der om Bord i denne var en ca. 25 aarig *skægløs* Mand. Han prajede ham, og Manden svarede villig nok, at han hed Olsen og var ude for at fiske Rødspætter. Frederiksen, der inden sin Afrejsen fra Kjøbenhavn havde hørt den Mulighed nævne, at den efterlyste Morder var stukket til Søs, mærkede sig nøje hans Udseende og Klædedragt, og da han en Times Tid senere lagde ind i Rødvig Havn, gik han straks til det stedlige Politi og underrettede dette om sit Møde med den mærkelige Mand ude paa Søen.

Fra Rødvig blev der telefoneret til Politiet i Storehedinge, og Politimester Lund Andersen sendte straks Politiassistent Olesen og Politiassistent Henningsen af Sted til Rødvig.

Morderjagt til Søs.

Om Bord i Motorbaaden *Agnes*, der tilhører Fisker Nielsen, sejlede Politiassistenterne ledsaget af Rorsbetjent Andreassen og Fisker Peter Nielsen fra Rødvig samt to Soldater ud paa Jagt efter Morderen.

Godt 1½ Mil ud for Stevns fandt de den Eftersøgte drivende i sin lille Sejlbaad. Da han saa Motorbaaden nærme sig, gjorde han et forgæves Forsøg paa at undslippe. Motorbaaden gik op langs Sejlbaaden, og Politiassistenterne opfordrede ham til at komme om Bord. Men det nægtede den ubekendte mystiske Person at gøre. Han var en fredelig Mand, og der var ingen Grund til, at han skulde forstyrres i sit Fiskeri! Motorbaadens Besætning gjorde derefter kort Proces med ham. En Line blev gjort fast til Sejlbaaden. De to Soldater gik om Bord i denne og førte med Anvendelse af en lille Smule Kræfter den Eftersøgte over i Motorbaaden. Og saa gik Sejladsen atter ind mod Land.

Ankomsten til Rødvig.

Rygtet om, at Motorbaaden *Agnes* var gaaet paa Jagt efter Morderen fra Vallensbæk, var hurtigt blevet bekendt over hele Rødvig, og da Baaden stod ind i Havnen, var alt, hvad der kunde gaa og krybe, ved Broen. Rødvig følte sig i Øjeblikket som Sensationens Brændpunkt.

Under Sejladsen havde Politiassistent Olesen taget den anholdte Mand i Øjesyn. Han svarede nøje til det udsendte Signalement, naar undtages, at han intet Overskæg havde. Men det var tydeligt at se, at det først for nylig var klippet af med en alt andet end skarp Saks. Han var iført et blaat Sæt Tøj, men havde under de blaa Benklæder et Par graa svarende til dem, der omtales i det udsendte Signalement. Paa Hovedet bar han en graa Cykkelkasket, ligeledes svarende til den i Signalementet nævnte.

Da han skulde føres i Land, gjorde han meget stærk Modstand, og der maatte ikke mindre end 4 Mand til at bære ham op.

Den Anholdte føres til Storehedinge.

Fra Rødvig blev den Anholdte i en lukket Vogn ført til Storehedinge. Ogsaa her var det rygtes, at den for Mordet i Vallensbæk Efterlyste var paagrebet, og da Vognen rullede ind over Storehedinges toppede Stenbro, var Gaderne fyldt af Mennesker. Vognen holdt foran Raadhuset, og i den lyse Sommeraften steg den Anholdte ud og gik op ad Trappen. Hundreder af Mennesker havde Lejlighed til at iagttage ham. De lokale Blade havde bragt et Billede af den Efterlyste, og Alle kunde se en slaaende Lighed mellem Billedet og den høje, skulende Fyr, som Politiassistent Olesen myndigt førte op ad Trappen.

Fra Politikontoret i Storehedinge havde Statspolitiet, Københavns Politi og Politiet i Søndre Birk straks faaet Underretning om Anholdelsen.

Paa Domhuset havde man hele Eftermiddagen ventet et Resultat som det foreliggende. Tidligt i Gaar Morges var der indløbet Anmeldelse om Tyveri af en Sejlbaad fra Frederiksholms Teglværk, og den i Anledning heraf iværksatte Undersøgelse havde givet fuld-

stændig Vished om, at *Hvalfangeren* var flygtet til Søs tidligt om Morgenen Fredag den 2den Juli.

Chefen for Statspolitiet, Mensen, tog straks efter at have modtaget Underretning om Anholdelsen i Bil til Storehedinge og overværede Forhøret, der, ledet af Politimester Lund Andersen, begyndte Kl. 9.

"Det er mig, der er Hvalfangeren!"

Under Forhøret, der varede nøjagtigt en Time, indrømmede den Anholdte, at han var den eftersøgte Hans Mathiesen, alias *Hvalfangeren*. Indrømmelsen fandt dog først Sted, efter at der fra Politiets Side var ført saadanne Argumenter i Marken, at al videre Nægtelse var haabløs. Hans Mathiesen rettede sig da pludselig op, slog Næven i Skranken og raabte:

- Ja, for Helvede, det er mig der er *Hvalfangeren*!

Han vedgik derefter, at han under sin sidste Turné gennem Landet havde stjaalet to Cykler i Middelfart og Aarhus, og han tilstod ligeledes Tyveriet af Baaden. Politimester Lund-Andersen kom kun ganske flygtig ind paa *Begivenhederne* i Vallensbæk Plantage. *Hvalfangeren* svor dyrt paa, at han intet som helst havde haft med Poul Petersens Død at gøre. Han var rede til at tale med Søndre Birks Politi om den Sag!

Forhøret sluttede ved 10-Tiden, og *Hvalfangeren* blev indsat i Arresten. Førind Forhøret begyndte, havde han klaget over at være sulten og tørstig. Han havde ikke smagt Mad i 1½ Døgn. Da han blev fremstillet for skranken, havde han faaet Smørrebrød og Kaffe og gjorde et mæt og veltilfreds Indtryk. Til de to Betjente, der anholdte ham, fortalte han, at han i Kjøbenhavn havde erfaret, at Politiet efterlyste ham. Det var udelukkende af Frygt for at blive arresteret, at han var flygtet. Natten mellem Fredag og Lørdag havde han tilbragt i den stjaalne Baad ved Stevns Kridtbro.

"Hvalfangeren" føres i Dag til Kjøbenhavn.

Statspolitiets Chef vilde i Aftes tage *Hvalfangeren* med til Kjøbenhavn i sin Bil, men efter Konference med Søndre Birks Politi blev denne Plan opgivet. I Nat sov *Hvalfangeren* i Storehedinge Arrest. Lyset i hans Celle brændte hele Natten, og to Mand holdt Vagt over ham for at forhindre ham i at begaa Selvmord. Efter Forhøret var han i en meget nedtrykt Stemning.

To Betjente af Søndre Birks Politi rejste i Morges til Storehedinge og vender i løbet af Dagen tilbage med *Hvalfangeren*, som straks efter Ankomsten vil blive taget i Forhør af Birkedommer Finsen.

Argus.

”Hvalfangeren”s Ankomst til Hovedbanegaarden i Gaar.

Den spændende Jagt, som Politiet i Kjøbenhavn, Statspolitiet og Politiet i Søndre og Nordre Birk har ført efter Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen, der er kendt under tilnavnet *Hvalfangeren*, blev som meddelt afsluttet i Lørdags, da Morderen blev taget i Farvandet mellem Falsterbo og Stevns Fyr, hvor han sejlede om i en stjålet Sejlbåd.

I går blev Morderen ført hertil fra Storehedinge. Hans Ankomst var ikke meddelt det stedlige Politi og fandt derfor Sted uden Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, der ellers træffes, når Politiet henter en saa farlig Forbryder hjem. De Rejsende på Hovedbanegaarden fulgte med stor Opmærksomhed Morderen paa hans Vej fra Kupéen til den Bil, der skulde føre ham til Blegdamsvejens Arresthus. Vort Billede viser *Hvalfangeren* i det øjeblik da han bevogtet af 2 af Søndre Birks Politibetjente passerer Hovedbanegaardens Forhal.

Morderen fra Vallensbæk ankom i Gaar til Kjøbenhavn.

Bevogtet af to af Søndre Birks Betjente.

Under Bevogtning af to Politibetjente fra Søndre Birk, Petersen fra Glostrup og Jensen fra Hvidovre, ankom Morderen fra Vallensbæk i Gaar Eftermiddags med Toget Kl. 4,33 hertil fra Storehedinge.

Ved lignende Lejligheder har der tidligere været truffet en hel Række specielle Foranstaltninger til at føre den farlige Forbryder til Fængslet, uden at det tilfældige Publikum, der er samlet paa Banegaarden, faar Lejlighed til at se ham eller følge hans Bortkørsel. Men saaledes var det ikke i Gaar. Den vagthavende Politibetjent anede intet om, at Morderen kom med 4,33 Toget, og der var end ikke givet Ordre til, at en Bil skulde være rede.

Der var kun faa mennesker til Stede, da Toget ankom, men kort efter, da de talrige Rejsende var steget ud af Kupéerne, var der flere Hundrede Mennesker samlede paa Perron I. Det var rygtedes blandt de Rejsende, at Morderen var med Toget, og de blev alle staaende for at se *Hvalfangeren* og hans Ledsagere. Saa tæt stod Folk paa Perronen, at Politibetjentene kun med Vanskelighed kunde bane sig Vej gennem Mængden. *Hvalfangeren* var ikke belagt med Haandjern. Han gik stiltfærdig, med nedslaaet Blik mellem de to Betjente. Han var yderst daarligt klædt, en udpræget Type paa en omstrejfende Vagabond.

Da *Hvalfangeren* fra Perronen gik ned ad Trappen til Forhallen, vendte han sig pludselig om og kastede et Blik ud over den Mængde, der fulgte ham. Det smigrede ham aabenbart at være Genstand for saa megen Opmærksomhed.

Til Fængslet.

Udenfor Forhallen vinkede Politibetjent Petersen fra Glostrup ad en aaben Bil, K. 1175. Morderen blev anbragt paa Bagsædet, mens de to Betjente beskedent tog plads paa Forsæderne. Og saa gik det i strygende Fart til Blegdamsvejen. *Hvalfangeren* var tilsyneladende i det bedste Humør, da han gik op ad Arresthusets Trapper. Han lo hjertelig ad en maabende Tilskuer og gik hurtigt gennem Forhallen. Arrestafdelingens Jerndør faldt i med et Smæld. *Hvalfangeren* var bag Laas og Slaa!

Arrestforvareren tog ham straks under Behandling og lod ham komme i Bad. Efter Badet fik han et Sæt mørkeblaat Lærredstøj udleveret og saa nu betydelig bedre ud end ved Ankomsten. Men han var meget sløj. De sidste Dages Strabadser havde taget Pippet fra den robuste Voldsmand, og da han efter Badet stod overfor Arrestforvareren var han veg i Knæene og slatten som en Alkoholist efter et Sold.

Søndre Birks Politifuldmægtig, Hr. Græsted, modtog paa Birkets Vegne Morderen. Hr. Græsted meddelte os, at der først i Dag bliver afsagt Arrestdekret over *Hvalfangeren*. Søndre Birks Politi anser det for givet, at han er skyldig i den Forbrydelse, som han sigtes for. De Oplysninger, der er indhentet hos hans Bekendte hvoraf flere som meddelt er arresterede, lader ingen Tvivl tilbage om hans Skyld. *Hvalfangeren* har endnu intet tilstaaet vedrørende Mordet. Hans Tanker kreser stadig om Forbrydelsen. Under Jernbanerejsen fra Storehedinge til Kjøbenhavn talte han flere Gange om Vallensbæk-Dramaet, men fik intet Svar af Betjenten.

Det var oprindeligt Meningen, udtalte Hr. Græsted videre, at *Hvalfangeren* skulde have været i Forhør umiddelbart efter Ankomsten, men da Birkedommer Finsen fik at vide, hvor træt og udaset han var, blev Forhøret udsat til i Dag.

Hr. Græsted gav følgende Karakteristik af Morderen:

— Jeg kender *Hvalfangeren* fra flere Aar tilbage. Han er en Person, der aldrig har haft Lyst til at bestille noget. Han har altid unddraget sig alle Pligter. Fordrukken er han ikke. Det er rent forkert, naar man har ment at kunne karakterisere Begivenheden i Vallensbæk Plantage som et Brændevinsdrama. *Hvalfangeren* er en typisk Alfons og Vagabond. Naar hans Blod kommer i Kog, og det gør det let, er han raa og modbydelig Voldsmand, men nu vil han jo i adskillige Aar kun komme i Berøring med Fangerne i Horsens Tugthus, og naar han engang atter kommer paa fri Fod, er han vel sagtens kølet lidt af.

Argus.

Morder-Jagt ved Falsterbo.

—

Falsterbo, Søndag.

Det danske Politi havde, da det rygtedes at Vallensbæk Morderen "*Hvalfangeren*" var flygtet i en Baad, ogsaa alameret de svenske Politimyndigheder. Kystvagterne holdt Øje med alle mindre Baade, og Badegæsterne ved det mondæne Badested Falsterbohus havde faaet opgivet Signalementet, og Billedet var ophængt i Foyeren.

Ved 12-Tiden, som Badelivet var paa sit højeste, saas ridende og cyklende Politibetjente og Soldater langs Strandbredden. De badende Damer og Herrer ilede mod Land. En Baad, hvori kun befandt sig en Mand, nærmede sig langsomt Strandbredden. Og det var denne Baad, der havde opskræmt Badegæsterne. Morderen var jo adviseret; han skulde komme sejlene til Kysten.

Tennisspillerne, hvoriblandt befandt sig Direktør *Peter Nansen*, Dr. *Poul Levin* og Skuespillerinden *Frk. Vibeke Krøyer*, afbrød resolut deres Spil og ilede gennem Klitterne mod Stranden.

Lensmanden for Malmøhus Len, der ligeledes befandt sig paa Falsterbohus, ledede personlig Jagten og tog selv Affære, da Baaden med "*Morderen*" naaede Land.

Morderen saa glad og fornøjet ud, da han steg i Land. En stor, bred Politimand lagde straks Haanden paa hans Skulder, og Lensmanden erklærede ham for Anholdt. "Du er Morderen *Hvalfangeren*", sagde Lensmanden. "Nej, aldrig", sagde Manden. Direktør Pe-

ter Nansen traadte nu frem, og med *Politiken* i Haanden erklærede han, at Morderen "Hvalfangeren" var fanget.

Da Lensmanden havde læst de første Linjer af Artiklen i *Politiken*, erklærede han overfor den formentlige Morder, at det var en Fejltagelse. Det viste sig nemlig ogsaa ved nærmere Forklaring, at Manden i Baaden var en fredelig Fisker fra Skanör.

Politiken – Tirsdag d. 6/7 1915 – side 1.

Vallensbæk-Morderen var i gaar i Forhør, men nægtede haardnakket (S. 4).

Politiken – Tirsdag d. 6/7 1915 – side 4.

Vallensbæk-Morderen i forhør.

—

Søndre Birk Politi foretog i Gaar en ny Anholdelse i Anledning af Mordsagen.

—

Vagabonden Hans Mathiesen, kendt under Tilnavnet *Hvalfangeren*, kom i Gaar i det første Forhør hos sin Dommer.

Forhøret fandt Sted sent i Gaar Eftermiddags paa Blegdamsvejens Ting- og Arresthus. *Hvalfangeren* var kommet svært til hægterne efter at have faaet en Nats ordentlig Søvn, Mad og Drikke og ordentlig Tøj på Kroppen. Men med de forbedrede Forhold var hans Trods steget ikke saa ganske lidt. Havde Dommeren næret Forventning om, at *Hvalfangeren* vilde falde sammen under Trykket af den frygtelige Anklage, der rettedes imod ham, blev denne Forventning skuffet. Det var ikke en angrende Synder, der i Gaar stod for Skranken ude paa "Blegdammen", det var en stejl og fræk Forbryder, som var rede til en Kamp med Retfærdighedens Repræsentant og som straks viste, at han ikke ville indrømme noget som helst, før det soleklare Bevis slaar hans nægten til Jorden.

De Smaating, som Birkedommer Finsen kan bebrejde Hans Mathiesen: Cykletyverier, Desertionen, Hønsetyverier og deslige, vedgaar han med et bredt Smil, men så snart Birkedommeren fører Talen hen paa Vallensbæk Begivenhederne, skuler *Hvalfangeren* ondt til ham og bider Kæberne sammen, som om han derved vil forhindre Tilstaaelsen i at komme over sine Læber.

Den ny Anholdte.

—

Søndre Birks Politi har i Gaar foretaget en ny Anholdelse i Anledning af Vagabond-Mordet. Det er en af *Hvalfangerens* kamerater fra Søndermarken, Vilhelm Schultz, der antages at være interesseret i Vallensbæk-Begivenheden paa lignende Maade som de tidligere anholdte: *Bager-Aage*, Emil Rasmussen, Chr. Hansen, samt de to Kvinder Jørgine og Meta.

I Formiddag ved 10-Tiden kommer *Hvalfangeren* i et nyt Forhør, der udelukkende vil dreje sig om Mordsagen.

Argus.

Politiken – Fredag d. 9/7 1915 – side 6.

Mordet i Vallensbæk Plantage.

—
Politiet i Søndre Birk indsamler Bevismateriale.
—

Birkedommer Finsen i Søndre Birk har endnu ikke afholdt Forhør over Voldsmanden Hans Mathiesen ("Hvalfangeren"), som er sigtet for Mordet i Vallensbæk Plantage. Søndre Birks Politi har vedblivende travlt med at fremskaffe Bevismateriale mod Arrestanterne, og saa snart dette foreligger komplet, vil *Hvalfangeren* komme i det første store Krydsforhør. Forinden dette sker, vil Birkedommeren først afhøre alle de andre Arrestanter i Sagen.

Paa Grundlag af dette allerede foreliggende Materiale kan det siges, at det vil blive umuligt for *Hvalfangeren* at tilvejebringe et Alibi. Kendsgerningerne vil, når han atter kommer for Rettens Skranke, tale deres tydelige Sprog imod ham og paa en saadan Maa-de, at den stejle og ihærdige Benægter rimeligvis allerede i første Omgang vil aflægge den forventede Tilstaaelse.

Argus.

Politiken - Søndag d. 11/7 1915 - side 12.

Vallensbæk-Morderen.

—
"Hvalfangeren" (Voldsmanden Hans Mathiesen), der sigtes for Mordet i Vallensbæk Plantage, var i Gaar i Forhør hos Birkedommer Finsen.

Forhøret drejede sig udelukkende om de Tyverier, som "Hvalfangeren" har forøvet før og efter Mordet. Om selve Mordet er der endnu ikke talt et Ord mellem Birkedommer Finsen og hans Arrestant.

Politiken – Tirsdag d. 13/7 1915 – side 6.

Mordet i Vallensbæk.

—
"Hvalfangeren" har endnu ikke været i Forhør angaaende Mordet.
—

Hans Mathiesen, der holdes arresteret ved Søndre Birk sigtet for Mordet paa Tjenestekarl Poul Pedersen har endnu ikke været i Forhør angaaende Forbrydelsen i Vallensbæk Plantage. Birkedommer Finsen har et Par Gange, sidst i Lørdags, ladet *Hvalfangeren* fremstille for sig og rettet nogle Spørgsmaal til ham om hans Smaatyverier, og hvor han har solgt de stjaalne Genstande. Formaalet med disse smaa Afhøringer har været at samle en Række detaillerede Oplysninger om Hans Mathiesens Færden i Dagene før og efter

Mordet. Dette er til fulde lykkedes, og naar *Hvalfangeren* næste Gang kommer i Forhør, vil han ikke kunne klare sig med Udflugter af nogen Art. Dommeren vil kunne vise ham, hvor han har været i de sidste 14 Dage før Paagribelsen, og til Dels hvad han har foretaget sig.

Et Afsnit af den systematiske Forundersøgelse, som Birkedommeren har iværksat, drejer sig udelukkende om et Par Støvler, der mulig vil afgive et af de fældende Beviser mod *Hvalfangeren*. Politiet søger dels at godtgøre, at Støvlerne har tilhørt den Myrdede, dels at det er *Hvalfangeren*, der har solgt dem et sted i Kjøbenhavn. Hvad der hidtil er oplyst beroen, gaar udelukkende *imod* Hans Mathiesen.

— — —

Politiken – Fredag d. 16/7 1915 - side5.

“Hvalfangeren” og hans Venner.

—

En ny Forhørsmetode i Søndre Birk.

—

I Søndre Birk har Øvrigheden sin egen Maade at behandle en Morder paa. Var det faldet i *Hvalfangerens* Lod at blive afhørt for Eksempel af Politiet i Kjøbenhavn, vilde han straks efter sin Ankomst her til Byen være blevet taget i et *stort Forhør*. Alle Kendsgerninger vilde være blevet skubbet op imod ham, og Forhørsdommeren vilde have trawlet Sagen igennem indtil det Øjeblik, da *Hvalfangeren* staaende foran Liget af den Myrdede, træt, ør og fortumlet var faldet sammen og havde bekendt sin skyld.

Saadan bærer man sig ad i Kjøbenhavn og andetsteds. Det er den gængse, maaske noget gammeldags, men ret sikkert virkende Metode til at fremkalde Mordertilstaaelser.

I Søndre Birk ager man ad andre Veje.

Dér - lader man den Sigtede sidde i Cellen i Ro og Fred. I 8 Dage, i 10 Dage, i 14 Dage. Morderen faar sin Sult stillet. Han tager til i Vægt. Naar han i Ny og Næ præsenteres for Dommeren, er han i det bedste Humør. Hans Blik er fast. Hans Hænder ryster ikke mere. Hans Hjerne er klar og kold, og han véd nøje, hvad han vil sige. I Cellens dybe Ro har han haft Lejlighed til at forme sine Svar paa de Spørgsmaal, som Dommeren vil stille til ham.

Imens har Politiet dog ikke ligget paa den lade Side. Det har indsamlet alle mulige Oplysninger om Morderens Færd før og efter Mordet, og naar den Dag endelig oprinder, da det store Forhør afholdes, staar de to Parter, Dommer og Forbryder, paa hver sin Side af Skranken lige godt rustet til den afgørende Kamp.

Det er Søndre Birks Metode i Mordsager. Den er temmelig ny, og man véd endnu ikke med Sikkerhed, hvorledes den virker. Men en af Dagene, naar Birkedommer Finsen og Hans Mathiesen tager det store Snuptag med hinanden, vil der foreligge et Resultat, som, det haaber vi da, viser, at den nye Metode i alle Henseende er den gamle overlegen!

Fra Forhørene.

Det er meddelt, at *Hvalfangeren* gentagne Gange har været i Forhør *angaaende Mordet*. Men dette er slet ikke rigtigt. *Hvalfangeren* er kun blevet afhørt angaaende hans Smaaforseelser, Hønsetyverier og sligt. I det allerførste Forhør sagde han til Birkedommer Finsen:

- Jeg véd godt, at man sigter mig for at have myrdet Poul Petersen, men det har jeg ikke gjort!

Det er til Dato alle de Ord, der er vekslet mellem Birkedommeren og *Hvalfangeren* angaaende Mordet i Vallensbæk Plantage.

Derimod har Hr. Finsen ret hyppigt afhørt en af de mange andre Arrestanter i Mord-sagen, nemlig Emil Rasmussen, som *Hvalfangeren* i særlig Grad skænkede sin Fortrolighed.

Emil Rasmussen har ikke været videre meddelsom, i hvert Fald ikke, hvad Vallensbæk-Forbrydelsen angaar. Han har givet Politiet gode Underretninger om Hans Mathiesens Tyveekskursioner før og efter den Dag, da Poul Petersen blev myrdet, men om selve Udaaden bevarer han ubrydelig Tavshed. Han véd meget, mulig alt, men han dækker sin gode Ven *Hvalfangeren* og tier, hver Gang Birkedommeren fører Talen hen paa Mordet.

Efter hvad vi erfarer, har Politiet i Søndre Birk i Gaar afsluttet Forundersøgelsen i Mordaffæren, og de sidste Forberedelser træffes nu til at føre det fældende Slag mod Hans Mathiesen. Maaske i Dag, i hvert Fald i Morgen føres *Hvalfangeren* fra Arresten til det afgørende Forhør!

Argus.

Politiken – Lørdag d. 17/7 1915 - side 8.

"Hvalfangeren" i Forhør.

Han nægter at have myrdet Poul Petersen.

Paa Blegdamsvejens Arresthus holdt Birkedommer Finsen i Gaar et længere Forhør over Arrestanten Hans Mathiesen - *Hvalfangeren* - der var sigtet for Mordet i Vallensbæk Plantage.

Birkedommeren krydsforhørte *Hvalfangeren* om, hvor han havde opholdt sig, siden han deserterede fra Rekrutskolen i Aarhus. Hans Mathiesen nægtede bestemt at have forøvet Mordet og erklærede, at han virkelig ikke kunde huske, hvor han havde været paa den Tid, da Poul Petersen forsvandt og blev fundet som Lig i Plantagen. Han mente, at han i den største Del af dette Tidsrum havde kamperet i Søndermarken, og nævnede Navnene paa de Personer - Mænd og Kvinder - som han havde været sammen med. Det er hele den Flok, der for Tiden sidder arresteret i Blegdamsvejens Arresthus. For øvrigt mente *Hvalfangeren* at kunne huske, at han i de nævnte Dage mindst et Par Gange havde været i Besøg hos sin gamle Moder.

Da Birkedommer Finsen efter et Forhør paa et Par Timer indsaa, at han i hvert Fald i denne Omgang ikke vilde faa Bugt med Hans Mathiesen, lod han Arrestanten føre tilbage til Arresten.

Først om et Par Dage vil *Hvalfangeren* atter komme i Forhør.

Argus.

— — —

Politiken – Søndag d. 18/7 1915 - side 1.

Mordet i Vallensbæk Plantage er nu fuldt opklaret. "Hvalfangeren" aflagde i Gaar Tilstaaelse overfor Birkedommer Finsen i Søndre Birk (S. 7).

Politiken – Søndag d. 18/7 1915 - side 7.

"Hvalfangeren" har tilstaaet sig skyldig i Vallensbæk-Mordet.

—

Hønsetyven, der ved en tilfældig Hændelse blev Morder.

—

Mordet i Vallensbæk Plantage foreligger nu fuldt opklaret. *Hvalfangeren* har tilstaaet!

Under den Række Forhør, som Birkedommer Finsen har afholdt over Voldsmanden, har denne mærket, hvorledes det blev vanskeligere og vanskeligere for ham at opretholde Paastanden om, at han intet havde med Mordet at gøre. De indhentede Oplysninger og hans Kameraters Meddelelser talte imod ham. Birkedommeren vidste *for* god Besked. Og da *Hvalfangeren* i Fredags blev ført tilbage til Arresten, var hans Modstand i Virkeligheden brudt.

I Gaar Formiddags bemærkede Arrestopsynet, at *Hvalfangeren* sad grublende i sin Celle. Han rørte ikke Maden og svarede ikke paa de Spørgsmaal, der blev rettet til ham. Ved 2-Tiden ringede han paa Arrestforvareren og bad om at blive fremstillet for Birkedommer Finsen.

- Jeg *maa* tale med Dommeren i Dag, sagde *Hvalfangeren*, jeg har en vigtig Meddelelse at give ham.

Kort efter blev han ført op i Retslokalet, og umiddelbart efter at Protokolføreren havde aabnet sin Bog, begyndte Hans Mathiesen at tale. Det gik med forbløffende Fart. Først tilstod han en Række Tyverier af Høns, hans Speciale. Han fortalte, hvorledes han og den anden Arrestant, Emil Rasmussen, havde foretaget en Turné langs Roskilde Landevej og hjemstøgt "Nygaard", hvorfra de havde fjernet hele Hønsbestanden. Alle disse Enkeltheder blev omhyggeligt protokolleret, men det var tydeligt, at *Hvalfangeren* havde andet og mere på Hjerte.

Der opstod en Pavse.

Hvalfangeren stirrede ned i Gulvet. Birkedommeren og Protokolføreren forholdt sig afventende. Endelig løftede han Hovedet og sagde lavmælt:

- Ja, saa har jeg jo ogsaa gjort *det* ovre i Vallensbæk!
- De erkender, at De har slaaet Poul Petersen Ihjel? Spurgte Birkedommeren.
- Ja, sagde Hans Mathiesen, det har jeg!

De nærmere Enkeltheder ved Mordet.

—

Efter at den kortfattede, men afgørende Tilstaaelse var ført til Protokollen, gav Hans Mathiesen følgende Oplysninger om Dramaet:

- Den 16. Juni stjal han om Aftenen paa Amerikavej en Cykle, tilhørende Firmaet Illum. Paa den kørte han ud ad Gl. Køge Landevej. Han vilde til Brøndby Strandhotel, hvor

han vidste, der var en god Hønsbestand, som han vilde stjæle. Natten var ham imidlertid for lys, og han besluttede derfor at sove i Vallensbæk Plantage. Han faldt hurtigt i Søvn, men blev vækket ved, at en anden Person kom til Stede og stillede sin Cykle op i Nærheden af det Sted, hvor han laa. Han tiltalte ham og fik hans Navn at vide. Det var Tjenestekarl Poul Peter Petersen. Under Samtalen fortalte Poul Petersen, at han ingen Penge havde, og at han vilde søge noget Roearbejde ved Roskilde. Hvad Talen eller drejede sig om, husker Hans Mathiesen ikke. Han erindrer kun, at baade han og Poul Petersen tog deres Støvler af og lagde sig til at sove. Forinden dækkede Poul Petersen sine Fødder til med en strikket Trøje.

Tyven vilde stjæle fra Tyven.

En Times Tid senere vaagnede *Hvalfangeren* paa ny. Der var Nogen, som gennemsøgte hans Lommer. I den svage Morgendæmring saa han, at det var hans Sidekamerat, Tjenestekarlen. Forsigtig strakte *Hvalfangeren* Haanden ud. Under sit Friluftsliv havde han vænnet sig til at have en god Stok ved sig, naar han sov ude. Indenfor Rækkevidde, vidste han, laa en tung Stav. Han famlede efter den og fik fat paa den, uden at den efterlyste Tyv, som i dette Øjeblik forsøgte at stjæle fra Hønsetyven, mærkede noget dertil. *Hvalfangerens* Haand tog fast om Staven, han løftede den og lod den med voldsom Kraft falde ned paa Poul Petersens Hoved. Poul Petersen udstødte et Skrig og sprang op. *Hvalfangeren* fulgte efter, og det kom nu til en hidsig Kamp mellem dem. Under denne tilføjede Hans Mathiesen sin Modstander et nyt Slag med Kniplen. Poul Petersen styrtede om og blev liggende. *Hvalfangeren* undersøgte hans Lommer, men fandt ingen Penge. Han tog derefter Poul Petersens Ur og hans Støvler, cyklede ned til Stranden og kastede Kniplen i Vandet. Inden han forlod Plantagen, bøjede han sig ned over Poul Petersen. Der var paa dette Tidspunkt endnu Liv i Tjenestekarlen. Han stønnede og pustede. Blodet flød ham ud af Næse og Mund. *Hvalfangeren* forklarede, at han i Øjeblikket fik ligesom lidt Medlidenhed med Staklen. Derfor tog han den strikkede Trøje, der laa henslængt i Græsset, og lagde den over Poul Petersens knuste og blødende Hoved.

Morderen cykler til Søndermarken.

Efter at have kastet sin Knippel i Stranden cyklede *Hvalfangeren* gennem Brøndbyvester, Glostrup og ad Roskilde Landevej til Søndermarken, hvor han traf hele den Bande, der var hans daglige Omgangskreds. Tidlig om Formiddagen indleverede han sin Cykle paa Jernbanestationen i Valby, og sammen med Emil Rasmussen gik han derefter ud for at realisere Udbyttet af Nattens Arbejde. *Hvalfangeren* pantsatte selv den Myrdedes Ejendele hos en Pantelaaner i Valby. Emil Rasmussen afsatte den Myrdedes Ur hos en Pantelaaner i Saxogade. Udbyttet var i det hele 7 Kr. 50 Øre, som straks blev omsat paa en Beværtning i Saxogadekvarteret.

Et Besøg på Mordstedet.

Nogle Dage senere, den 24. Juni, var *Hvalfangeren*, Emil Rasmussen og nogle andre Vagabonder paa en Udflugt til Taastrup og kom derved i Nærheden af Vallensbæk. *Hvalfangeren* foregav, at han skulde hente nogle Høns, som han havde købt paa en Gaard i Nærheden. Han var borte i 1½ Time. I dette Tidsrum har han været ved Mordstedet og

tildækket Poul Petersens Lig med Blade og Mos. Dagen efter - St. Hansaften - blev det fundet.

Da Birkedommer Finsen havde hørt Hans Mathiesens Tilstaaelse, lod han ham føre tilbage til Arresten og gav samtidig Ordre til at løslade de to Kvinder, Meta og Jørgine, som blev arresteret, fordi de havde været sammen med *Hvalfangeren* efter Mordet.

Under Forhøret i Gaar gjorde *Hvalfangeren* et temmelig sløjt Indtryk. Hans Forklaring lød troværdig og er muligvis rigtig. Kan han fastholde sin Paastand om, at Poul Petersen har villet bestjæle ham, og Forklaringen om Slagsmaalet, vil han opnaa at blive dømt for Drab og ikke for Mord.

Argus.

Politiken - Fredag d. 23/7 1915 - side 6.

“Hvalfangeren” til Paavisning i Vallensbæk Plantage.

—
**Morderen var krænket over at være blevet udsat for Folks
Paatrængenhed og nægtede at udtale sig.**
—

I Gaar Eftermiddags kørte Birkedommer Finsen til Vallensbæk Plantage sammen med Morderen Hans Mathiesen (“Hvalfangeren”).

Det var Meningen, at *Hvalfangeren* nærmere skulde paavise, hvor og hvorledes Mordet eller Drabet var foregaaet. Der var truffet Foranstaltninger til, at Hans Mathiesen ikke kunde flygte under Turen. To af Søndre Birks største og stærkeste Politibetjente, Petersen og Lindhardtzen, gik ved Siden af Forbryderen, hvis Hænder var lænkede.

Efter Ankomsten til Plantagen blev *Hvalfangeren* imidlertid stædig. Til Trods for, at han i Forhøret, hvor han aflagde sin Tilstaaelse, havde udtalt, at han meget gerne kunde paavise det Sted, hvor Dramaet blev udspillet, nægtede han i Gaar Eftermiddags baade at give en nærmere Forklaring og at udpege Mordstedet. Han var, sagde han, dybt krænket over, at Øvrigheden udsatte ham for Folks nysgerrige Blikke. Det havde han ikke ventet af Birkedommer Finsen!

Alle Overtalelsesforsøg var resultatløse. *Hvalfangeren* var muggen og tvær og svarede til sidst slet ikke paa de Spørgsmaal, der blev stillet til ham. Under disse Omstændigheder blev *der* ikke afholdt noget Forhør i Plantagen. Turen var spildt.

Da *Hvalfangeren* blev ført tilbage til Arresten, sagde han: - Det var for Resten en sjov lille Udflugt. Her maa vi ud igen en Dag, naar jeg er i bedre Humør!

Argus

"Hvalfangeren"s Bedrifter.

En ny Sigtelse for Mord mod Arrestanten.

Ligfundet paa Gl. Køge Landevej den 3. Juni 1914.

I grøften ved Gl. Køge Landevej i Nærheden af Avedøre Strand blev om Eftermiddagen den 3. Juni 1914 fundet Liget af en person, der senere identificeredes som Hans Peter Jensen, der var født den 26. Juni 1876 i Vordingborg, og som havde tjent på Skjelgaarden i Hvidovre. Liget var blodigt i Ansigtet og havde forskellige Hudafskrabninger, men dette vakte ikke nogen Mistanke, fordi det var bekendt, at den Afdøde var drikfældig. Det formodedes, at han i beruset Tilstand var faldet i Grøften og død som Følge af overdreven Nydelse af Spiritus.

Fra forskellige Sider er for Nylig fremsat Formodning om, at den Afdøde er blevet slaaet ihjel, og at Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen ("Hvalfangeren") er Gerningsmanden.

Birkedommer Finsen har i Anledning af denne Formodning afhørt en Del Mennesker fra Egnen og givet dem Lejlighed til at se "Hvalfangeren". De Paagældende mente i Hans Mathiesen *at genkende en Person, som de havde set i Følge med Hans Jensen den 3. Juni om Morgen*. De forklarede i Forhøret, at baade Hans Jensen og hans Ledsager havde været stærkt beruset. Medens de gik hen ad Vejen, havde de fægtet med Armene og raabt højt, og der var af den Grund blevet lagt mere Mærke til dem, end der ellers vilde være blevet.

Ved Forhørets Afslutning turde de ganske vist ikke beedige, at det var Hans Mathiesen, som de havde set, men en af de Tilsagte, en Fisker, erklærede, at han ikke var i Tvivl om, at det var "Hvalfangeren", som havde været paa Landevejen for et Aar siden. Det var, udtalte han, i øvrigt straks faldet ham ind, da han saa Hans Mathiesens Billede i Aviserne.

Birkedommer Finsen har bestemt sig til at tage den gamle Sag op til fornyet Undersøgelse.

"Hvalfangeren" véd endnu intet om den ny Sigtelse, der rettes imod ham.

Argus.

Vallensbækmordet.

"Hvalfangeren" blev i Lørdags Eftermiddags underkastet et kort Forhør, hvorunder han gentog sin Tilstaaelse om at have forvoldt Poul Petersens Død, idet han stadig fastholdt, at det var sket under et Slagsmaal. Det blev ved denne Lejlighed foreholdt ham, at Forklaringen paa Grund af forskellige Omstændigheder, bl.a. Ligets Stilling, formentlig ikke kunde være helt rigtig.

Paa Forespørgelse om, hvorfor han havde vægret sig ved at give nogen Forklaring den Dag, da han var ført til Paavisning paa Mordstedet, angav han den mærkelige Grund,

at han ikke havde været iført sit eget Tøj.

Han gentog sin Tilstaaelse om at have begaaet Hønsetyverier sammen med Emil Rasmussen, men paastod nu, at det var Rasmussen, der havde forledt ham dertil.

I Gaar var han atter i et kortere Forhør, hvorunder han fastholdt sin Forklarings Rigtighed.

Det er endnu ikke blevet talt til ham om det andet Mord eller Drab ved Avedøre Strand, som han mistænkes for ogsaa at have paa Samvittigheden.

Politiken – Lørdag d. 11/9 1915 – side 8.

”Hvalfangeren” i Arresten.

—

Morderen fra Vallensbæk Plantage Hans Mathiesen har fra Arresten paa Blegdamsvejen søgt at komme i Forbindelse med sine Slægtninge.

Under et Ophold i Fængselsgaarden kastede han et sammenrullet Stykke Papir til en anden Fange, der gemte den i sin Tøffel. En Opsynsmand havde imidlertid set, hvad de to Arrestanter foretog sig, og da ”Hvalfangeren”s Kamerat i sin celle vilde læse Brevet, blev dette frataget ham. Det indeholdt en Meddelelse til ”Hvalfangeren”s Moder om et Tyveri, der i sin Tid er forøvet i Nærheden af Roskilde. Fangen, som modtog Brevet, skulde løslades om nogle Dage, og det var Hensigten, at han skulde lade Budskabet gaa videre til Hans Mathiesens Moder.

Politiken – Lørdag d. 23/10 1915 - side 10.

”Hvalfangeren” i Arresten.

—

Morderen fra Vallensbæk truer med at begaa Selvmord.

—

Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen (”Hvalfangeren”), sidder som bekendt i Blegdamsvejens Arrest. Han er højst utilfreds med sig selv og taler ofte om, at han gjorde sig skyldig i en stor Dumhed, da han tilstod Mordet.

Til Tider er ”Hvalfangeren” meget nedtrykt. Til andre Tider faar han voldsomme Raserianfald og truer med at slaa Opsynet ihjel. Det hænder ogsaa, at han taler bevæget om, at han vil hænge sig.

Som Følge at disse Trusler holdes Dag og Nat Vagt over Hans Mathiesen, og der er truffet alle mulige Foranstaltninger til at forhindre ham i at tage sig af Dage. Opsynsmændene er ikke bange for hans Trusler om, at han vil dem til Livs, men de frygter for, at hans Selvmordsplaner er alvorlig ment.

Argus.

Politiken – Onsdag d. 8/12 1915 – side 8.

Er "Hvalfangeren" sindssyg?

—

Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen, der hensidder i Blegdamsvejens Arresthus, har i den senere Tid opført sig paa en saadan Maade, at Birkedommer Finsen har besluttet at lade ham komme til Observation paa en Sindssygeanstalt.

— — —

Politiken – Torsdag d. 6/1 1916 – side 4.

Morderen fra Vallensbæk.

—

Sagen mod Morderen fra Vallensbæk, Hans Mathiesen, kaldet "Hvalfangeren", ventes sluttet med Udgangen af Januar. Dommen vil dog først blive afsagt, efter at han har været underkastet Observation af en Sindssygelæge. Observationen vil blive foretaget paa det ny Sindssygehospital i Nykøbing Sj. af Overlæge Frode Krarup.

— — —

Politiken - Lørdag d. 3/6 1916 – side 9.

Mordet i Vallensbæk.

—

Vallensbæk-Morderen Hans Mathiesen vil ikke blive indlagt til Observation som af Birkedommer Finsen foreslaaet. Retslægeraadet mener, at der ikke er Anledning hertil. "Hvalfangeren" er efter Raadets Opfattelse en hidsig, ondsindet og brutal Person, men hans mentale Tilstand er der ikke noget i Vejen med.

Hans Dom kan dog først ventes om 3-4 Maaneder.

— — —

Politiken - Lørdag d. 22/7 1916 – side 4.

Mordet i Vallensbæk.

Hans Mathiesen tiltales for Manddrab.

—

Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen (ogsaa kaldet *Hvalfangeren*), vil ikke, saaledes som det tidligere har været paa Tale, blive indlagt til Observation paa en Sindssygeanstalt. Han er fuldt ud normal.

Undersøgelsen, der har staaet paa ved Søndre Birks Ret i over 1 Aar, er derefter blevet sluttet, og Forhørsakterne er i Gaar blevet tilstillet Amtet med en Indstilling, der gaar ud paa, at Hans Mathiesen tiltales for Manddrab, Tyveri og Alfonseri.

Politiken – Fredag d. 29/9 1916 - side 1.

Moderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen, kaldet "Hvalfangeren", blev i gaar idømt 12 Aars Tugthus. (S. 7).

Politiken – Fredag d. 29/9 1916 - side 7.

Mordet i Vallensbæk Plantage.

—
"Hvalfangeren" idømt 12 Aars Tugthus.
—

Ved Søndre Birks Ret blev i Gaar afsagt Dom over Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen, kaldet *Hvalfangeren*.

Straffen blev 12 Aars Tugthus.

Da Dommen i Gaar Eftermiddags blev oplæst for Hans Mathiesen i hans Celle, fik han et Anfald af Raseri. Det var paa et hængende Haar, at Stævningmændene, der havde forkyndt Dommen for ham, var blevet Ofre for hans vilde, ubændige Rasen. De matte flygte ud af Cellen og fik ikke Besked om, hvor vidt Hans Mathiesen ville appellere den trufne Afgørelse.

Hvalfangeren er først og fremmest dømt for Drabet paa Epileptikeren Peter Poul Petersen, men endvidere er han blevet dømt for en lang Række Tyverier og Røverier. Han, der er født i Fredericia den 17. Februar 1880, sad i 1913 arresteret ved 3. Kriminalkammer og blev straffet for Alfonseri. I 1914 blev han anholdt og straffet paa Frederiksberg for Betleri.

(Dato og år for Hans Mathiesens fødsel er ifølge Kirkebogen for Fredericia Michaelis Sogn 1882-1889, Elbo Herred, Vejle Amt opslag 91 nr. 12 den 17. februar 1889 (www.arkivalieronline.dk) og ikke 1880.)

I den sidste Tid har han været syg og sengeliggende i Arresten. Nu er han vistnok ikke normal. Fængselslægen mener imidlertid, at han var sig sin Handling bevidst, da han ihjelslog Tjenestekarlen i Vallensbæk Plantage. Han har *ikke* været indlagt til Observation.

Argus

Politiken – Tirsdag d. 13/2 1917 - side 4.

Vallensbæk-Morderen dødssyg af Tuberkulose.

—
Han kommer næppe til at afsone sin Straf i Tugthuset.
—

Morderen fra Vallensbæk Plantage, Hans Mathiesen, der vedblivende opholder sig i Blegdamsvejens Arresthus, er blevet angrebet af Tuberkulose. Han er fra Arrestcellen blevet overført til Sygeafdelingen, hvor Forholdene selvfølgelig er langt bedre, og hvor han faar en betydelig bedre Kost end de raske Arrestanter.

Hans Mathiesen er meget alvorlig syg. Han kan ikke taale at være oppe. Han har et Par Gange gjort Forsøg paa at staa op, men han har hver Gang faaet et saa stærkt Anfald af Feber, at han hurtigst muligt har maatte søge tilbage til Jernsengen. Det er næppe sandsynligt, at han vil komme til at afsone sin Straf i Tugthuset.

Han er faktisk dødssyg.

Argus.

— — —

Politiken – Torsdag d. 15/2 1917 - side 1.

Overretten stadfæstede i Gaar Dommen over Vallensbæk-Morderen Hans Mathiesen, der var idømt 12 Aars Tugthus. (S. 6).

Politiken – Torsdag d. 15/2 1917 - side 6.

Den dødsyge Morders Straf.

—

Overretten stadfæster Underrettens Dom over "Hvalfangeren" Hans Mathiesen.

—

Ved Københavns Amts søndre Birks Ekstraret blev Vallensbækmorderen, Hans Mathiesen, kaldet Hvalfangeren, for nogle Maaneder siden idømt 12 Aars Tugthus for Manddrab, Tyveri, Frihedsberøvelse, Bedrageri og Falsk.

Hans Mathiesen, dræbte Natten til den 17. Juni 1915 i en Granplantage ved Vallensbæk Strand den 31-aarige Tjenestekarl Poul Peter Pedersen (*korrekt efternavn er Petersen*) og tilvendte sig hans Ur og Støvler. Han har endvidere forøvet en Mængde Hønsetyverier – en Nat stjal han alene 33 Høns – samt Tyverier af Cykler og diverse Varer. Hans Søster ejede en Symaskine, der henstod i hans Moders Lejlighed. En Dag, da han var i Pengeforlegenhed, stjal han Maskinen og solgte den. Ved Vold og Trusler har han tvunget sin Kæreste, Poulina, til paa skamløs Vis at ernære sig og ham.

Underretten idømte ham 12 Aars Tugthus. Overretten stadfæstede denne Dom.

Hvalfangeren er som forleden meddelt i høj Grad lidende af Tuberkulose. Det er næppe rimeligt, at han kommer til at afsone sin Straf i Tugthuset.

Argus.

— — —

Politiken – Torsdag d. 31/5 1917 – Side 5.

Vallensbæk-Morderen for Højesteret.

—

Morderen taler.

—

I Gaar Kl. 12 kørte en Bil op foran et af de gamle Palæer i Bredgade. De svære Døre blev slaaet op paa vid Gab af en kongelig Tjener i rødt Liberi, og Vognen forsvandt ind ad

Porten. Den gjorde Holdt foran den fornemme Trappe, hvorpaa en Person steg ud og begav sig op ad de brede Trin, omhyggeligt støttet af to Mænd.

En kongelig Entré! Og dog var Gæsten alt andet end kongelig. En sølle Morder paa Vej op til Højesteret for selv at tale sin Sag for de høje Dommere.

Man kunde let se, at det var en af Højesterets store Dage. Retslokalet var fyldt til Trængsel. Tegnerne stod parat med deres Skitsebøger, og ved Referentbordet sad en lyttende Journalistkare.

Ude i Forværelset var Dagens Hovedperson, *Hans Mathiesen*, blevet omringet af en lille Skare, som trykkede hans Hænder, der var blevet befriet for Haandjernene. Det var Mathiesens gamle Mo'r - en stille, bedrøvet lille Kvinde med store Taarer i Øjnene - hans Broder og Søster og hans Kæreste, *Pauline*, hvis navn nævnes Gang paa Gang i Sagens Akter.

Hans Mathiesen bliver anbragt i Retsværelset med en Opdager paa den ene Side og sin Mo'r paa den anden. Man er ikke færdig med Dokumentation, og Mathiesen lytter ivrigt efter Oplæsningen. Snart ryster han overlegent paa Hovedet, snart smiler han, og hans febersyge, fovildede Øjne er ikke i Ro et Øjeblik. Hans Kinder er indfaldne, og Ansigtets forfærdelige Bleghed røber, at han er en af Sygdom dybt mærket Mand.

Da Oplæseren kommer til det Sted i Akterne, hvor der citeres et Digt, som Mathiesen har skrevet i Fængslet, retter han sig i Vejret med Stolthed. Digtet er paa tre Vers og begynder saaledes:

"Det nærmer sig Foraarets skønne Tid
med varme og Solkind monter Flid.
Naturen iklæder sig Foraarets Skrud;
det spires og grønnes på Skaberens Bud".

Saaledes kan Foraaret inspirere selv en Morder, der sidder i Fængsel med Udsigt til at blive spærret inde i Tugthuset i tolv Aar.

Dokumentationen er færdig, og Mathiesens Defensor, Hr. *Asmussen*, tager Ordet.

Hr. Asmussen dvæler ved Mathiesens Tilbagekaldelse af sin Tilstaaelse og hans Paastand om, at det slet ikke er ham, der har slaaet Poul Pedersen ihjel, men derimod en Mand, der kom til Plantagen i Selskab med den Myrdede.

Mathiesen kan kun oplyse, at denne Fremmede hed *Kristian*, men har derimod ikke kunnet opgive hans Efternavn. Men deri er intet mærkeligt. I de Klasser er det ikke gængs at tiltale en Mand ved Efternavn. Hvor mange af os kender vor egen Tjenestepige ved andet, end ved Fornavn?

Er der noget usandsynligt i Mathiesens Paastand om, at denne Fremmede er Morderen? Det eneste, der taler for, at Mathiesen er Gerningsmanden, er, at han bevislig har været i Besiddelse af to Ting, der har tilhørt den Myrdede, nemlig hans Ur og hans Støvler. Men er der nogen Grund til at tro, at han lyver, naar han paastaar, at han har stjaalet begge disse Ting, mens Poul Pedersen og den Fremmede sov. Det er godtgjort, at han har fremvist baade Støvlerne og Uret til nogle Bekendte, han traf i København. Saa dumt vilde han vel ikke bære sig ad, hvis han havde erhvervet disse Ting ved et Mord. Hvis det havde været Mathiesens Mening at ombringe Poul Pedersen i rovmorderisk Hensigt, havde han vel heller ikke ladet sig nøje med at tage Uret og Støvlerne, men havde sikkert ogsaa bl.a. taget den Myrdedes Cykle, der dog repræsenterede en forholdsvis stor Værdi.

Hvis man ikke vil tage Hensyn til Mathiesens Tilbagekaldelse af Tilstaaelsen, men vil fastholde, at det er ham, der er Morderen, maa Gerningen i alle Tilfælde bedømmes ikke som et forsætligt Drab, men som en Handling foretaget i Affekt uden Tanke paa Følgerne.

- Efter at Defensor sluttelig har forsøgt at gendrive Beskyldningerne mod Mathiesen for at have mishandlet sin Kæreste og tvunget hende til Utugt, henstiller han sin Klient til formildet Straf, eventuelt til Anbringelse paa Fængselssanatoriet i Nyborg, da Mathiesen lider af en saa vidt fremskredet Lungetuberkulose, at Indespærring i Tugthuset vilde være skæbnesvanger for ham.

Derpaa kommer det med Spænding imødesete Øjeblik, da Hans Mathiesen vaklende træder frem for Skranken for at tale. Han tørrer sin Mund og sin Pande med et Lommetørklæde og begynder, med Hænderne støttet mod Skranken, et flydende Foredrag.

Han retter først en Række Anklager mod Undersøgelsesdommeren, Birkedommer *Finsen*. Derpaa fortsætter han:

"Jeg er blevet beskyldt for det utroligste med Pauline, men det er den største Usandhed, der kan gaa. De siger ogsaa, at jeg har givet hende et blaat Øje, som ikke har fundet Sted. Jeg er anklaget for at have slaadet den saakaldte Poul Pedersen ihjel, men jeg erklærer for Guds Trone, at jeg er ren. Jeg er syg og kan ikke tale mere nu, men jeg forlanger at blive stillet over for Poul Pedersens Lig. Naar jeg bliver beskyldt for at have slaadet ham ihjel, er det min Ret at faa ham at se".

... Mathiesen er lige ved at segne om efter sin Tale, og Opdagerne maa gribe ham, for at han ikke skal falde. Langsomt vakler han ned ad Trapperne, og da han er kommet til Sæde i Bilen, rækker han Hænderne ud til sin grædende Kæreste og sin lille, forknytte Mo'r. Han raaber ud til dem:

"Min Sag skal nok komme i Orden, I behøver ikke at tage jer af den!", og da Bilen ruller ud af Porten, raaber Broderen forsorent, men velmenende efter ham: "Hold dig munter!"

Da Vognen er kommet langt ned ad Bredgade, læner Hans Mathiesen sig ud ad Vinduet og vifter og vifter som én, der skal ud paa en lang Rejse.

I morgen vil det vise sig, hvor lang den Rejse bliver.

— — —

Politiken – Fredag d. 1/6 1917 – Side 2.

Højesteret.

—

Vallensbækmorderen faar 12 Aars Tugthus.

—

I Gaar Formiddags Kl. 10 faldt Dommen i Sagen mod Hans Mathiesen, Morderen fra Vallensbæk Plantage.

Det blev en Stadfæstelse af Overretsdommen, saaledes at Hans Mathiesen altsaa skal afsone tolv Aars Tugthus.

— — —

Politiken – Mandag d. 5/11 1917 - Side 1.

Vallensbækmorderen Hans Mathiesen er død af Tuberkulose i Nyborg Straffeanstalt. (S. 2).

Politiken – Mandag d. 5/11 1917 - Side 2.

Vallensbækmorderen død af Tuberkulose.

—

Et Telegram meddeler, at Vallensbækmorderen, den berygtede Forbryder Hans Mathiesen, Søndag Morgen er død i Nyborg Straffeanstalt, hvor han har opholdt sig i nogle Maaneder, efter at Højesteret havde stadfæstet hans Dom, som lød paa 12 Aars Tugthus for Manddrab, Tyveri, Frihedsberøvelse, Bedrageri og Falsk.

Hans Mathiesen, der i Forbryderverdenen var kendt under Tilnavnet *Hvalfangeren*, myrdede Natten til den 17. juni 1915 i en Granplantage ved Vallensbæk Strand en vagabonderende, halvforrykt Tjenestekarl, den 31aarige *Poul Peter Petersen*, og tilvendte sig hans Ur og Støvler.

Efter en hidsig Jagt kom Opdagelsespolitiet paa hans Spor. Han havde i flere Nætter holdt sig skjult i Søndermarken og var derefter flygtet i en lille Baad, som han havde stjaalet i Havnen. Han blev paagrebet i Farvandet mellem Falsterbo og Stevns Fyr, 1½ Mil fra Land, og overgivet til Politiet i Rødvig, der senere afleverede ham til Politimesteren i Storehedinge.

Hvalfangeren var en gammel bekendt af Politiet. I 1913 havde han siddet arresteret ved 3. Kriminalkammer og blev straffet for Alfonseri. Aaret efter havde Frederiksberg Politifat fat paa ham, der var kendt som en voldsom, ondsindet Natur, en frygtet Slagsbroder.

Medens han sad i Blegdamsvejens Arresthus, blev det konstateret, at han var lidende af Tuberkulose, og han blev derfor overført til Arresthusets Sygeafdeling, hvor han fik en langt bedre Kost. Han var saa stærkt angrebet af den snigende Sygdom, at han fik stærke Feberanfald, hver Gang han forsøgte at staa op af sin Seng.

Da han i Sommer fra Arresthuset blev ført til Straffeanstalten i Nyborg, var han en dødsmerket Mand. Han blev kun 28 Aar Gammel.

Argus.

— — —

Politiken – Onsdag d. 5/12 1917 - Side 3.

En Morders Begravelse.

—

Morderen Hans Mathiesens Lig blev i Gaar ført fra Anatomisk Museum til Bispebjerg Kirkegaard og jordet der.

—

Ingen af hans Slægtninge, end ikke hans gamle Moder, matte faa at vide, naar Begravelsen skulde foregaa.

—

Den 4. November døde Tugthusfangen *Hans Mathiesen* – Vallensbæk-Morderen – i Straffeanstalten i Nyborg.

Først i Gaar, den 4. December, blev han begravet paa Bispebjerg Kirkegaard.

(Kirkebogen for Nyborg Sogn 1917-1920, Vindinge Herred, Svendborg Amt, opslag 404 nr. 65 hentet på www.arkivalieronline.dk oplyser, at Hans Mathiesen døde 3. november 1917 og at han blev begravet 1. december 1917.)

I Ejendommen Gadekærvej Nr. 2 i Valby staar paa Indgangsdøren til en Kvistlejlighed L. Mathiesen. Navnet, der er indridset i en irret Messingplade, oplyser, at her bor *Hvalfangerens* Moder, en rynket, kroget Morlille, hvis svulne, gighthærgede Hænder havde stor Møje med at aabne Døren, da vi forleden bankede paa. Hun rettede et forgrædt Blik imod os og hviskede:

- Kommer De fra Politiet?

- Og det var først, efter at vi havde forsikret hende, at vi intet havde med Politiet at gøre, at hun gav Slip paa Dørgrebet og bød os inden for i sine to uopvarmede Stuer.

Den gamle Kone - hun er godt oppe i Tresserne - sagde:

- De må ikke tage det ilde op, at jeg ikke straks lod Dem komme ind. Men her har været saa mange, siden min Søn døde derovre i Nyborg. Og jeg har grædt saa meget, at mine Øjne er blevet daarlige. Lægen siger, at Hornhinden er angrebet, og jeg kan da næsten heller ikke kende det ene Menneske fra det andet.

Efter en lille Pause vedblev hun:

- Jeg har haft en stor Sorg, efter at min Dreng døde i Fængslet. Jeg kom til Nyborg med min Datter, da vi havde faaet Bud om, at han ikke havde langt igen. Men vi kom for sent. Vi fik ikke talt med ham, som vi havde haabet. Han var død nogle Timer før vi kom til Nyborg. Jeg havde ikke Penge til Omkostningerne ved Begravelsen og fik derfor ikke hans Lig udleveret. Jeg troede, at han efter Begravelsesceremonien i Fængselskirken vilde blive begravet i Nyborg, men til min Forfærdelse fik jeg forleden Underretning om, at Fængselsmyndighederne har udleveret hans Lig til Normalanatomisk Museum, hvor det er blevet gjort til Genstand for videnskabelige Undersøgelser.

Da jeg havde faaet dette Budskab, søgte jeg at faa at vide, hvornaar han skulde begravnes ... men De kan slet ikke tænke, hvilket Svar jeg fik ...

Den stakkels Moder holdt begge Hænder for Ansigtet. Taarerne piblede frem mellem hendes Fingre, og fortvivlet og hulkende sank hun sammen i sin Stol.

... Vagtmesteren sagde, hviskede hun (fortsættes side 4),

Politiken - Onsdag d. 5/12 1917 - Side 4.

at han ikke maatte meddele mig Tidspunktet for Begravelsen. Først naar den havde fundet Sted, vilde jeg faa at vide, hvor min Søn var blevet jordet ...

Den gamle Kone tav, og der blev ganske stille i Stuen.

Pludselig piskede en Snebyge mod Vinduerne, og heftige Vindstød ruskede i Husets skrøbelige Tag.

Uvejrets Voldsomhed fik hende til at fare op, og hun stod nu midt ude paa Gulvet i den lille Stue og raabte:

- Jeg tror ikke, at min Søn slog Tjenestekarlen ihjel. Det sagde han ogsaa til mig den sidste Gang, jeg talte med ham. Min stakkels Dreng ... min stakkels Dreng! De pinte ham ihjel. Han fik Tuberkulose i Arresten paa Blegdamsvejen. Opsynsmændene havde stukket en smudsig Madras ind til ham, og da de ikke vilde give ham en anden, smed han den ved første Lejlighed ud paa Gangen. Saa matte han i lang Tid ligge paa Gulvet uden Madras,

og det var Aarsag til, at han blev syg. Den Dag, da han blev ført til Tugthuset i Horsens, var han allerede mærket af Døden, og det varede jo heller ikke længe, førend de blev nødt til at flytte ham til Fængselsanatoriet i Nyborg.

Fire Dage før han døde, fik jeg Brev fra ham. Jeg har det her i Kommodeskuffen.

Hun ledte efter Brevet og fandt det. Paa et hvidt streget Stykke Brevpapir, der er forsynet med Fængselsanatoriets Passér-Mærke, har Tugthusfangen skrevet følgende til sin Moder (brevet med stavefejl, dårlig dansk og manglende tegnsætning er ren afskrift af gengivelsen i Dagbladet Politiken):

"Min egen kære Moder.

jeg siger deg Tak for brevedet som jeg fik for et par Dage siden du kan tro det hjalp paa Hormøret paa meg men det er jo saa sørgelig at at du nog saa skal være syg, nu er det ved at gaa fremmad med mig igen saa gaar det nok. Jesus er med men kære Moder du maa ikke sende noget Frugt da jeg ikke kan taale men jeg maa jo ogsaa snart have lidt Penge jeg har har jo ogsaa hvad jeg skal bruge, nu vil jeg haabe at du snart maa blive rask igen nu er det længe siden jeg har hørt fra eder og nu varer det 4 uger igen før faar jeg ikke brevet vil du hilse dem alle fra me og Lene og du selv være hilset paa det beste fra

Hans Mathiesen

Sandnitoriet

ved Nyborg Straffe Anstalt

Nyborg."

- Dette Brev fik jeg fire Dage, før min Dreng døde, og jeg blev derfor meget bestyrtet, da Straffeanstalten næsten samtidig meddelte mig, at han var Døden nær. Det har han ikke anet, thi ellers havde han vel skrevet et Par Ord derom.

Den Dag, da han rejste til Horsens for at sone de 12 Aars Tugthus, som var idømt, sagde han:

- Vær ikke ked af det, lille Mor. Det skal nok blive godt alt sammen!

Mod mig har han altid været en god og kærlig Dreng, og inden han døde, var hans Sind blevet godt. I Sanatoriet fortalte Plejerne, at han var sovet rolig ind i Døden men hvor kan de nænne at begrave ham uden at lade hans Moder ide, naar det sker ...

I Gaar Formiddags kørte en Arbejdsvogn, der var forspændt med to Heste, i skarpt Trav op til Bispebjerg Kirkegaard.

En Presenning var lagt over nogle Kasser, som stod paa Vognen.

Ved Siden af Kusken sad en ældre Mand.

Fra Porten kørte Vognen i Skridt ind paa Kirkegaarden og fortsatte ud til Fattigjorden ved Kirkegaardens Grænse.

Herude stod fire Graverkarle ved tre aabne Grave.

Vognen standsede.

Kusken og hans ledsager - det var Vagtmesteren fra Normalanatomisk Museum - sprang af. Presenningen blev revet af Vognen, og de tre Kasser, som den havde dækket, viste sig at være tarvelige Kister med hvide Navnesedler paa Laagene.

I Kisterne laa Morderen fra Vallensbæk, Hans Mathiesen, og to andre Fanger, der var døde i Fængslet, og hvis Lig efter Ceremonien i Fængselskirken var blevet stillet til Disposition for det anatomiske Museum.

Vagtmesteren ledede Begravelsen.

Med lav Stemme nævnede han de Dødes Navne. Den ældste Graverkarl svarede med at gentage, hvad der stod paa Navnesedlerne. De andre Graverkarle greb fat i Kisterne og bar dem hurtigt hen til Udgravningerne, hvor de blev sænket ned en efter en.

Da den tredje Kiste - det var Hans Mathiesens - stod paa Gravens Bund, traadte Vagtmesteren nærmere for at forvise sig om, at de var placeret i den rigtige Orden. Og da han havde set, at det var Tilfældet, vendte han sig til Graverkarlene og sagde lavmælt: Kast saa Gravene til:

Den fugtige Muld faldt med dumpe Drøn mod Kistelaagene og skjulte snart de sorte Fjæl.

En lav Jordhøj, der hurtig blev hvid af sammenblæst Sne, og en Træpind med nogle indbrændte Tal viser Stedet, hvor Vallensbæk-Morderen sover den lange søvn.

Kort før Kirkegaarden blev lukket, kom en gammel Kone, der næppe kunde holde sig oprejst i Blæsten, hen til Graven. Hun bøjede sig ned og læste Træpælens Tal og lagde saa en Krans med hvide Blomster paa Jordhøjen.

Det var Hans Mathiesens Moder, som havde faaet Brev om, hvor hendes Søn var stedet til Hvile, og som i den triste, kolde Decemberdags Skumring græd ved hans Grav.

Argus.

Til nogle af artiklerne i Dagbladet Politiken er der illustrationer/tegninger af Poul Peter Petersen og Hans Mathiesen.

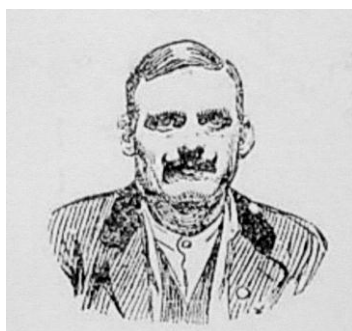
I Politiken d. 29.6.1915 er der på side 7 en tegning af Poul Peter Petersen. Under tegningen står der "Den myrdede Tjenestekarl Peter Poul Petersen".

I Politiken både d. 2.7.1915 på side 9 og i Politiken d. 5.11.1917 på side 2 er der en tegning af Hans Mathiesen. Samme tegning er brugt begge gange. Under tegningen står der "Hans Mathiesen, kaldet "Hvalfangeren".

I Politiken d. 5.7.1915 er der på side 4 en tegning af "Hvalfangeren" (Hans Mathiesen) der føres gennem Jernbanestationens Forhal. Under tegningen står der "Morderen Hans Mathiesen, kaldet "Hvalfangeren", føres gennem Jernbanestationens Forhal".

29.6.1915
Poul Peter Petersen

2.7.1915 og 5.11.1917
Hans Mathiesen

5.7.1915
Hans Mathiesen

Alle oplysninger er afskrevet med datidens retskrivning fra artikler, de fleste af *Argus*, i Dagbladet Politiken i perioden 25.6.1915 - 5.12.1917 af vore medlemmer Hans Nielsen, Henriette Tromborg og Ingolf Mathiesen.

Beretningen er slutteligt redigeret af Henriette Tromborg og Ingolf Mathiesen.

Argus er mærket for journalist og redaktør Aage Juul. Aage Juul var især kendt af embedsmænd i politietaten, hvor han havde talrige forbindelser fra de år, da han virkede som kriminalreporter. Han var i en årrække knyttet til Dagbladet Politiken, hvor han under hele 1. verdenskrig var telegramredaktør, og senere under mærket *Argus* skrev om alle større kriminelle begivenheder.

Han havde tidligere været medarbejder ved "Fyns Venstreblad", hvor han beskæftigede sig med lokale emner. En kort overgang inden sygdom helt tvang ham ud af aktiv journalistik, var han ansat ved "BT".

Aage Juul var født i Aarhus d. 2. april 1876: Han døde i København d. 20. marts 1939.

Nekrolog i Dagbladet Politiken d. 21. marts 1939. Dødsannonce i Dagbladet Politiken d. 25. marts 1939.

Afsluttende oplysninger:

I kirkebogen for Vallensbæk Sogn 1892-1919, Smørum Herred, Københavns Amt på opslag 220 nr. 3 hentet på www.arkivalieronline.dk står der om Poul Peter Petersen:

Død 24. Juni 1915 i Vallensbæk Sogn og Mark. Begravet 4. Juli 1915. Paul Peter Petersen. Arbm., Tjenestekarl, ugift. Født i København d. 28. December 1883. Alder 31 Aar. Bopæl: Herstedøster By og Sogn. Begravelsen er forrettet af Sognepræst Busch. I kolonnen "Anmærkning" er noteret: Fundet død i Plantagen paa Gdr. Hans Peter Hansens Strandbred. 12 m. fra Køge Landevej. Rimelig myrdet.

I Dagbladet Politiken torsdag d. 15.2.1917 oplyses, at Poul Peter Petersen blev myrdet natten til d. 17.6.1915, så oplysningen om dødsdagen i Vallensbæk kirkebog kan derfor ikke være korrekt.

I kirkebogen for Nyborg Sogn 1917-1920, Vindinge Herred, Svendborg Amt på opslag 404 nr. 65 hentet på www.arkivalieronline.dk står der om Hans Mathiesen:

Død 3. November 1917 i Nyborg Straffeanstalt. Begravet 1. December 1917 paa Bispebjerg Kirkegaard (overstreget i kirkebogen ved begravelsesstedet og datoen er Nyborg og 6. November 1917). Hans Mathiesen. Alder 28 Aar. Født 17. Februar 1889 i Fredericia. Af Livsstilling Gartner. Bopæl ved død Nyborg Fængsels Tuberkuloseafdeling. Begavelsen er forrettet af Pastor Løgstrup. I kolonnen "Anmærkning" er noteret: Jordpaakastelse i Nyborg Fængsels Sygehus. "Hvalfangeren". Vallensbækmorderen.

Følgende lille historie er leveret af vort medlem Benny Mortensen.

Konkurrence og ufred blandt fiskerne ved Brøndby Strand fik i 1919 fisker Jens Mortensen fra Brøndbyvester til at søge efter et stykke jord ved Vallensbæk Strand.

Han fandt et passende stykke strandjord omtrent hvor Vallensbæk Havnevej ligger i dag. Men konen Kristine ville under ingen omstændigheder bo der, fordi man skulle gennem plantagen, hvor der få år tidligere i 1915 var sket et rovmord.

En tjenestekarl med penge på lommen, var blevet slået ihjel af en vagabond, kaldet Hvalfangeren, som han havde slået følge med. Mordet skete i plantagen omtrent ud for stoppested 17.

Derfor købte Jens Mortensen i stedet en smal stribe jord fra Køgevejen til stranden. Bonden ville kun sælge hele stykker fra Køgevejen og til stranden.

Det blev starten på Søvej, hvor fisker Jens Mortensen og Kristine boede resten af deres liv. Efter frasalg af grundstykker, havde de kun Søvej nr. 5 tilbage, hvor deres lille hus lå.

Beretningen er fortalt af sønnen Ejgild Mortensen, som boede på Søvej 5 indtil han flyttede til Rønnebækhus. Der findes billeder af Jens Mortensen og Kristine på Danske Billeder.

VALLENSBÆK LOKALHISTORISKE FORENING – juni 2011